

MỖI THẦY CÔ GIÁO TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẢNH SÁT NHÂN DÂN LUÔN GƯƠNG MẪU, SÁNG TẠO, PHẤN ĐẤU VƯƠN LÊN TRONG CUỘC SỐNG, CÔNG TÁC VỚI TINH THẦN TRÁCH NHIỆM, DANH DỰ, HIỆU QUẢ TRỞ THÀNH TẤM GƯƠNG CHO SINH VIÊN HỌC TẬP, NOI THEO

Trịnh Văn Thanh

Thiếu tướng, PGS, TS Hiệu trưởng Trường Đại học CSND

Trong không khí phấn khởi vui tươi chào đón Ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11/2014. Ngày kỷ niệm tôn vinh các thế hệ Nhà giáo ở Việt Nam. Cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên Trường Đại học CSND theo truyền thống hàng năm đang nô nức thi đua hướng về ngày kỷ niệm trọng thể này. Cũng như tất cả những thành viên của Trường, chúng tôi những thế hệ nhà giáo đã trải qua nhiều năm công tác dưới mái trường này và với cương vị của một người lãnh đạo, quản lý tham gia trực tiếp vào công tác giáo dục đào tạo của lực lượng CAND lại có suy nghĩ, trăn trở, cảm nhận và tâm nguyện làm thế nào để xứng đáng với sự tôn vinh của xã hội, sự quan tâm của Đảng, Nhà nước và ngành Công an đối với sự nghiệp giáo dục, đào tạo và bản thân mỗi nhà giáo CAND. Các thế hệ nhà giáo Đại học CSND đã có nhiều cố gắng và bản thân chúng ta cũng đã cố gắng, vì vậy Nhà trường đã có sự phát triển không thể phủ nhận được. Tuy nhiên, ở đâu đó vẫn còn những hiện tượng “con sâu làm rầu nồi canh”, vẫn còn nhiều những hạn chế, yếu kém trên các lĩnh vực hoạt động của Nhà trường. Có thể nói, ở một nơi nào đó, một lĩnh vực nào đó và ở những cá nhân

nào đó chỉ cần một giây phút lơ lửng trách nhiệm, thiếu ý thức, bản lĩnh và sự tập trung thì tất yếu sẽ dẫn đến hậu quả của sự tắc trách đó. Các mặt công tác của Trường qua thanh tra, kiểm tra vẫn phát hiện còn nhiều thiếu sót. Công tác tuyển sinh vẫn còn hiện tượng hoặc sai sót chưa thực hiện đúng quy chế, quy trình trong các khâu coi thi, chấm thi; công tác tuyển chọn giáo viên vẫn còn cả nể, tình cảm mà không tuân thủ quy định của Ngành; công tác tổ chức cán bộ còn chưa sắp xếp công việc đúng người, đúng khả năng và trình độ năng lực của chức danh; công tác luân chuyển cán bộ còn hạn chế, chưa theo đúng yêu cầu công tác quản lý cán bộ; chưa làm tốt công tác quy hoạch để có cán bộ kế thừa các chức danh công tác; công tác quản lý cán bộ còn lỏng lẻo; vấn đề xét công nhân danh hiệu dạy giỏi và bổ nhiệm chức danh giảng viên...chúng ta đều có lỗi phải nhắc nhở. Các cuộc vận động: “CAND chấp hành nghiêm điều lệnh; xây dựng nếp sống văn hóa vì nhân dân phục vụ” và 2 năm thực hiện khẩu hiệu: “*kỷ cương - trách nhiệm - hiệu quả*” chúng ta đều tham gia, có sơ kết, tổng kết nhưng có cảm giác như chỉ chuyển biến ở những bộ phận nhất định mà chưa phải là hành động của tất cả thành viên

Nhà trường. Nhiều lĩnh vực công tác của Nhà trường, như tham mưu, tổ chức, quản lý đào tạo, quản lý học viên, hậu cần, phục vụ vẫn còn những hạn chế, thiếu sót. Công tác tham mưu chưa có sáng tạo, đi trước, đón đầu với các yêu cầu của thực tiễn. Tất cả đều từ ý thức trách nhiệm, sự đầu tư, gương mẫu của người lãnh đạo. Sự chỉ đạo, kiểm tra, đôn đốc của Ban Giám hiệu và lãnh đạo các đơn vị. Sự kiên quyết, dũng cảm, thẳng thắn phê bình và tự phê bình, nói thẳng, nói thật của chúng ta còn hạn chế. Sự né tránh dẫn đến vô cảm, “mackeno”^{*} với hiện tượng tiêu cực, dẫn đến một hệ quả rất nghiêm trọng là coi việc làm trái pháp luật trở thành sự bình thường trong đời sống quản lý, công tác của Nhà trường. Cho nên, với trách nhiệm của Nhà giáo, các thầy cô giáo cần phải dũng cảm nhìn thẳng vào sự thật để khắc phục, vươn lên thể hiện chính mình, những trí thức CAND biết dùng tri thức, luật pháp để bảo vệ lẽ phải xứng đáng với niềm tin của Nhân dân và sự quan tâm của Đảng, Nhà nước và ngành Công an. Vì vậy, mỗi Nhà giáo và cán bộ quản lý giáo dục chúng ta cần nhận thức và thực hiện đúng đắn những vấn đề sau đây:

1. Đề cao tinh thần trách nhiệm của người thầy giáo, người lãnh đạo và của mỗi cá nhân trong công tác và thực hiện nhiệm vụ được giao

Tất cả chúng ta, từ người lãnh đạo cao nhất của trường là Hiệu trưởng, đến các đồng chí Phó Hiệu trưởng, Trường, Phó các đơn vị... cần phải nắm vững chức năng, nhiệm vụ, quyền hạn và nghĩa vụ của bản thân mình, của đơn vị mình cũng như khi được giao bất cứ nhiệm vụ gì hoặc một công việc gì cần phải dành thời gian nghiên cứu, chuẩn bị những điều kiện cần thiết để thực hiện nhiệm vụ được giao một cách chu đáo nhất, hiệu quả nhất và với tinh thần trách nhiệm cao nhất.

^{*}Mặc kệ nó.

Thực tiễn cho thấy, để trả lời câu hỏi làm thế nào để làm tốt nhiệm vụ của đơn vị mình được phân công, thì không có gì hơn là bản thân phải hiểu chức năng nhiệm vụ của mình và những việc thuộc phạm vi của mình được làm, phải làm. Phải có kế hoạch cụ thể và chi tiết để thực hiện nhiệm vụ theo quy trình công tác cụ thể đã xác định. Đồng thời phải suy nghĩ các giải pháp tối ưu để thực hiện nhiệm vụ. Luôn có ý thức sáng tạo để đổi mới, cải tiến phát huy hiệu quả cao nhất để hoàn thành nhiệm vụ. Trong quá trình thực hiện, cần phải ham học hỏi, rút kinh nghiệm từ người khác và nghiêm túc sửa sai khi mình làm sai, tránh nguy hiểm để đổ lỗi cho người khác. Để mỗi người nhận thức rõ và làm tốt nhiệm vụ của mình với công việc được giao, đó chính là sự hiểu biết về trách nhiệm của từng lãnh đạo đối với trách nhiệm được giao. Mỗi cá nhân, cán bộ chiến sỹ phải có trách nhiệm với công việc, đề cao danh dự trách nhiệm cá nhân để hoàn thành nhiệm vụ. Biết xấu hổ vì làm việc tắc trách để xảy ra sai sót, vì làm sai, vì không làm tròn bổn phận của mình được Nhà nước, với ngành và Trường giao cho. Đồng thời tự giác chấp nhận trách nhiệm phải gánh chịu hậu quả do mình gây ra. Không chấp nhận làm sai để đạt được mục đích không chính đáng, dù đó là mục đích đem lại lợi ích cho tập thể hoặc cá nhân. Không nguy hiểm đối với cái sai, để từ cái sai này dẫn đến các sai khác. Trong quá trình công tác, phải xác định dù việc quan trọng hay không quan trọng nhưng với trách nhiệm của người lãnh đạo, người cán bộ chiến sỹ đều phải nghiêm túc, quan tâm thực hiện với ý thức trách nhiệm cao nhất. Mỗi công việc đều phải quan tâm thực hiện từ nảy sinh ý định, đến chuẩn bị và thực hiện. Cần phải có kế hoạch trong suy nghĩ và hành động để thực hiện đạt hiệu quả. Đơn giản nhất như từ việc được giao nhiệm vụ giới thiệu chương trình

của một buổi lễ, thì người được giao nhiệm vụ phải nghiên cứu, chuẩn bị bài phát biểu dẫn chương trình, phải tập nói, tập diễn đạt và tổ chức thực hiện theo kế hoạch, cũng như sự chuẩn bị đó. Hay chuẩn bị cho việc tổ chức trao thưởng, trao bằng... nếu điều lệnh nội vụ không có quy định bắt buộc về nghi thức thì cần phải học hỏi cách tổ chức mà chúng ta được chứng kiến thực tế hay trên các phương tiện truyền thông để nghiên cứu ứng dụng...

Người lãnh đạo của các đơn vị tham mưu, phải chủ động trong công tác, từ công tác triển khai, tổ chức thực hiện và báo cáo sơ kết, tổng kết phải đúng thời gian quy định. Phải dựa trên những quy chế, quy định để thực hiện như Quy chế tuyển sinh, quy chế dạy giỏi, đánh giá dạy giỏi, tuyển dụng cán bộ... Đồng thời phải thường xuyên thực hiện các khâu kiểm tra, thanh tra, bảo đảm rằng nếu phát hiện sai phạm ở lĩnh vực nào thì lãnh đạo và cán bộ chiến sĩ làm sai, làm trái, làm không đúng phải chịu trách nhiệm.

2. Đề cao tinh thần trách nhiệm thực hiện tốt quan hệ phối hợp với các đơn vị có liên quan trong thực hiện nhiệm vụ chung được phân công

Lãnh đạo mỗi đơn vị cần hiểu chức năng nhiệm vụ chung được phân công và chức năng nhiệm vụ của đơn vị mình gắn với những nhiệm vụ chung được giao để làm tốt nhiệm vụ của mình theo chức năng, nhiệm vụ quy định. Phải có ý thức giúp đỡ lẫn nhau, chia sẻ kinh nghiệm với nhau, tiếp thu chân thành ý kiến của nhau, để hoàn thành tốt nhiệm vụ chung. Không thoái thác, đùn đẩy trách nhiệm, thờ ơ với nhiệm vụ của người khác, lấy hạn chế của người khác để làm ưu điểm cho mình. Thấy việc gì thuộc trách nhiệm của mình, của đơn vị mình thì phải quan tâm, không bàng quan, thiếu trách nhiệm. Chẳng hạn, phong trào trồng cây xanh đang được

phát động trong trường. Mỗi đơn vị đều có trách nhiệm của mình để thực hiện nhiệm vụ chung đó là phủ xanh cây xanh trong khuôn viên nhà trường. Các đơn vị như Phòng quản lý đào tạo hệ vừa làm vừa học, Phòng Quản lý Học viên... cùng với học viên, sinh viên đã bằng mọi biện pháp đưa cây xanh về trường, thì các đơn vị có liên quan khác phải suy nghĩ biện pháp phối hợp thực hiện. Ban quản lý dự án Quận 7 phải xác định vị trí trồng cây, ươm cây; Phòng hậu cần phải có trách nhiệm chăm sóc, nếu không làm được thì đề xuất Ban Giám hiệu cho thuê người chăm sóc, tía cảnh thì mới đẹp... mọi việc không thể chờ đợi Ban Giám hiệu có ý kiến mới làm. Tham mưu phải luôn chủ động đề xuất thực hiện những việc cần làm trong nhà trường, với tinh thần trách nhiệm, tiết kiệm và hiệu quả, đúng tinh thần khẩu hiệu hành động của ngành Công an năm 2014 là: *Chủ động - kỷ cương - trách nhiệm - hiệu quả.*

3. Xây dựng nếp sống văn hóa ứng xử theo pháp luật trên tất cả các mặt hoạt động của nhà trường để tuân thủ các quy định của pháp luật Nhà nước và của Ngành

Các lĩnh vực hoạt động của Nhà trường cơ bản được các quy phạm pháp luật điều chỉnh, cho nên tuyệt đối không cá nhân nào được tự biên tự diễn theo ý riêng của mình mà phải tuân theo những chuẩn mực của pháp luật. Chấm dứt việc làm trái, làm không đúng quy định, quy chế theo chức trách, nhiệm vụ đã quy định. Chức trách, nhiệm vụ của các đơn vị phải rõ ràng để phân định trách nhiệm theo pháp luật. Những gì mà pháp luật của Nhà nước và của Ngành quy định thì chúng ta phải làm đúng, hướng dẫn thực hiện của nhà trường cũng không thể trái quy định chung. Vì vậy các thầy cô giáo phải giúp các đơn vị tham mưu rà soát lại các quy trình công tác để điều chỉnh đúng đắn. Thực tế, Nhà trường

đã có sự phân cấp về tổ chức, nhiệm vụ cho các đơn vị, tuy nhiên phải rà soát lại và đình chỉ nếu không đúng quy định của Bộ. Ngoài ra phải nghiên cứu để bảo đảm cơ chế giám sát tốt nhất các hoạt động của trường, không nên vì lợi ích của một đơn vị nào đó mà quy định trái với quy định của pháp luật. Có thể do trước đây trong điều kiện hoàn cảnh nhất định chúng ta quy định như vậy cho phù hợp với điều kiện, tình hình trường ta lúc đó, nhưng khi điều kiện thay đổi thì phải thực hiện đúng. Chỉ cần mỗi đơn vị làm hết chức trách nhiệm vụ được giao là đảm bảo hiệu quả và chất lượng công tác. Trong lĩnh vực công tác của trường, cần phát huy tinh thần nói thẳng, nói thật, góp ý chân thành, lời nói phải đi đôi với việc làm. Phát ngôn đúng nơi, đúng chỗ, tránh bàn tán kiểu rỉ tai hoặc kích động làm thông tin bị lệch lạc dẫn đến những hiểu lầm. Chúng ta cần phải tập trung hướng đến tương lai của đơn vị và của nhà trường để phấn đấu, vươn lên. Có câu ngạn ngữ mà chúng ta cần phải lưu ý: *“Quá khứ không làm hại chúng ta, nhưng nếu bạn dành tất cả hiện tại để suy nghĩ về nó thì bạn sẽ đánh mất tương lai”*. Cho nên vì sự phát triển trong tương lai của nhà trường, mỗi thầy cô giáo cần nhìn nhận đúng quan điểm lịch sử, phát triển để có trách nhiệm, sáng tạo đối với tương lai phát triển của Nhà trường.

4. Mỗi thầy cô giáo phải đồng lòng, chung tay quyết tâm xây dựng môi trường giáo dục, đào tạo tại Trường Đại học CSND xanh, sạch, đẹp và an bình

Môi trường giáo dục và đào tạo theo nghĩa rộng không chỉ là môi trường sống, mà đó còn là môi trường của các mối quan hệ giữa những con người sống, công tác, làm việc và học tập trong Trường. Đó là những mối quan hệ như quan hệ giữa cấp trên với cấp dưới; mối quan hệ công tác giữa đồng chí, đồng đội, của tình

bạn, tình quê hương...; mối quan hệ tình cảm thầy, trò... Điều chỉnh các mối quan hệ trong cuộc sống, công tác, học tập không chỉ là những quy phạm đạo đức, truyền thống mà điều quan trọng đó là những quy phạm pháp luật. Pháp luật là một đại lượng công bằng, chuẩn xác nhất trong điều chỉnh các mối quan hệ, không chỉ trong cuộc sống mà đặc biệt là trong lĩnh vực công tác, học tập. Nhà giáo còn được gọi là các “kỹ sư tâm hồn”, bởi vậy không thể xây dựng tâm hồn người học từ những hành vi trái pháp luật, lệch chuẩn. Cuộc sống đan xen nhiều mối quan hệ, trong đó có quan hệ tình cảm nhưng phải bảo đảm rằng những quan hệ xuất phát từ tình cảm con người cũng không thể vượt trên pháp luật. Không thể vì nó mà bất chấp, làm cả những điều mà pháp luật cấm. Vì lẽ đó, vai trò gương mẫu, phấn đấu vươn lên của mỗi thầy cô thực sự có ý nghĩa rất sâu sắc trong giáo dục, đào tạo và quản lý giáo dục sinh viên.

Môi trường xanh, sạch, đẹp, an bình đó là môi trường sống mà ở đó thực sự mát mẻ, sạch sẽ, đẹp đẽ, gọn gàng, các mối quan hệ đều theo chuẩn mực pháp luật tạo ra hành lang pháp lý để mỗi cá nhân có quyền phấn đấu, vươn lên và biết chắc chắn rằng mình sẽ nhận được những kết quả đúng với sự phấn đấu đó. Một môi trường tạo ra cho mỗi con người dù họ là ai đều có quyền sống, làm việc, học tập hứng thú, phấn khởi, có niềm tin và hy vọng của tương lai. Có thể, đó là môi trường của cây xanh làm dịu bớt đi cái nóng của khí hậu miền Nam, của vệ sinh môi trường trong lành làm cho con người cảm thấy thân thiện và khát khao với cuộc sống. Nhưng điều quan trọng đó phải là môi trường của chuẩn mực pháp lý thân thiện của tình người, của tình đồng chí, đồng đội; sự gắn gũi, tin cậy trong quan hệ giữa cấp trên, cấp dưới; sự bao dung, trách nhiệm của tình cảm thầy trò; sự quan

tâm, thân ái giúp đỡ lẫn nhau giữa mọi người trong Trường như tình cảm truyền thống của anh em một nhà. Trường Đại học CSND đã về làm việc chính thức tại Cơ sở 1 Phường Tân Phong, Quận 7, Thành phố Hồ Chí Minh. Vì vậy, rất cần sự quan tâm đến môi trường có cây xanh, nơi trồng cây, nơi ươm cây và chăm sóc cây cảnh của trường; quan tâm vấn đề xử lý nước thải, vệ sinh môi trường và làm đẹp khuôn viên Nhà trường. Đồng thời phải quan tâm đến môi trường học tập, rèn luyện, công tác của cán bộ, sinh viên. Phải quyết tâm thực hiện xã hội hóa theo chủ trương của Bộ một số công trình phúc lợi phục vụ cán bộ, sinh viên như sân thể thao, nơi để xe ô tô, xe máy, căng tin. Trong góc độ quản lý, yêu cầu tạo điều kiện tốt nhất để sinh viên được sống, học tập và rèn luyện trong môi trường xanh, sạch, đẹp, an bình, không bị bất cứ mối đe dọa trái pháp luật nào. Mọi người cùng có trách nhiệm tham gia kêu gọi, tìm kiếm các nguồn đầu tư xây dựng Nhà trường, chủ động tìm kiếm cơ hội chứ không ngồi đợi cơ hội tới. Trên tinh thần đó, góp phần tích cực vào công tác quản lý giáo dục sinh viên, theo đúng tinh thần chỉ thị *“xiết chặt kỷ luật, kỷ cương, nâng cao tinh thần trách nhiệm, xây dựng tác phong làm việc chính quy và nếp sống văn hóa vì nhân dân phục vụ”*. Tất cả các đơn vị giáo dục thường xuyên quan tâm đến công tác quản lý, công tác rèn luyện, giáo dục chính trị, tư tưởng, đạo đức, lối sống, kỹ năng giao tiếp, văn hóa ứng xử theo đạo đức và pháp luật cho toàn thể sinh viên trong các hoạt động dạy học. Mỗi thầy cô giáo cần phải thường xuyên liên tục để cao ý thức và trách nhiệm giáo dục chính trị, tư tưởng cho sinh viên trong từng bài giảng, trong mỗi lời nói, cử chỉ, hành động và bằng sự gương mẫu của bản thân mình. Lãnh đạo các cấp cần quan tâm thường xuyên, liên tục đến công tác quản lý, giáo dục sinh viên.

Tăng cường công tác kiểm tra, xử lý vi phạm; nâng cao hiệu quả các buổi, các đợt sinh hoạt tập thể, viết thu hoạch từ nhận thức lý luận và cuộc sống. Kiên quyết xử lý nghiêm minh, đúng tính chất mức độ lỗi và hành vi vi phạm nhưng có tình có lý; thưởng, phạt nghiêm minh để có ý nghĩa giáo dục cao hơn.

5. Mỗi thầy cô giáo cần không ngừng thi đua phấn đấu dành được thành tích cao trong lĩnh vực công tác một cách xứng đáng, khách quan

Mỗi người cần nhận thức đúng đắn vai trò của công tác thi đua khen thưởng đối với sự nghiệp giáo dục đào tạo nói chung và đối với bản thân nói riêng. Thi đua là yêu nước và vì yêu nước nên mọi người phải thi đua như tinh thần Chủ tịch Hồ Chí Minh đã dạy. Tuy nhiên, cần phải nhận thức đầy đủ đúng đắn tiêu chí thi đua và các quy định về thi đua khen thưởng để thấy rằng dù tiêu chí, đạt tiêu chuẩn thi đua nhưng chưa chắc đã đạt danh hiệu thi đua. Bởi danh hiệu thi đua còn có quy định về tỷ lệ và sự suy tôn, trong đó lựa chọn cột cờ... có tỷ lệ theo đơn vị và cân đối trong toàn trường. Cho nên phải có ý thức thi đua là phấn đấu vượt lên trên tiêu chí thi đua, chứ không phải chỉ đạt tiêu chí để luôn luôn có ý chí vươn lên liên tục đạt các danh hiệu thi đua và các phần thưởng cao quý khác. Chống tư tưởng trung bình chủ nghĩa, tư tưởng làm công chức trong ngành giáo dục theo kiểu *“sáng cắp ô đi, chiều cắp ô về”*. Thi đua yêu nước chính là sự thể hiện tinh thần trách nhiệm với ngành và đơn vị. Bản thân không thi đua thì không thể là tấm gương cho mọi người noi theo được. Đồng thời phải có trách nhiệm và phấn đấu cho thành tích và sự thi đua của Nhà trường, của các đơn vị trong trường mới thực sự thể hiện lợi ích gắn bó giữa cá nhân và nhà trường trong cuộc sống, công tác.

Ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11 đang dần

(Xem tiếp trang 9)

NHÂN NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11 ĐỌC LẠI NHỮNG BÀI NÓI, BÀI VIẾT CỦA CHỦ TỊCH HỒ CHÍ MINH VỀ GIÁO DỤC

✉ ThS. Nguyễn Huy Túu* - ✉ ThS. Phạm Hữu Chơn**

**Đại tá, Trưởng phòng QLĐT hệ VLVH - Trường Đại học CSND*

***Đại úy, cán bộ phòng QLĐT hệ VLVH - Trường Đại học CSND*

Chủ tịch Hồ Chí Minh là lãnh tụ thiên tài, người thầy vĩ đại của Cách mạng Việt Nam, anh hùng giải phóng dân tộc, danh nhân văn hóa thế giới. Lúc sinh thời, Bác Hồ rất quan tâm tới sự nghiệp giáo dục và đào tạo. Người là hiện thân của đạo đức cách mạng, là tấm gương sáng ngời để thầy cô giáo và học sinh, sinh viên các hệ học phần đầu học tập và noi

theo. Giờ đây dù Người đã đi xa, nhưng những bức thư, điện của Người gửi ngành giáo dục; những bài nói, bài viết của Người về giáo dục vẫn còn nguyên giá trị. Nhân dịp kỷ niệm lần thứ 32 ngày nhà giáo Việt Nam 20/11, chúng ta cùng nhau đọc lại những bài nói, bài viết của Người gửi ngành giáo dục. Qua đó, thể hiện lòng kính trọng sâu sắc của thầy cô giáo, cán bộ, giảng viên, sinh viên Trường Đại học

Cảnh sát nhân dân đối với Bác Hồ.

Sau Cách mạng tháng tám thành công, đất nước ta lại vừa phải “kháng chiến”, vừa “kiến quốc”. Hằng ngày, tuy bận trăm công nghìn việc nhưng Bác Hồ vẫn luôn quan tâm đến công tác giáo dục và đào tạo, coi đó cũng là một “mặt trận” - “Văn hóa giáo dục là một mặt trận quan trọng trong công cuộc xây dựng Chủ nghĩa xã hội ở miền Bắc và đấu tranh thống nhất nước nhà”, Bác Hồ động viên toàn dân phải ra sức “diệt giặc đói”, vì “Đốt nát cũng là địch, địch đốt nát giúp cho địch ngoại xâm”¹. Bác cũng chỉ rõ “Bộ đội ta tiêu diệt được giặc đói tức là tiêu diệt tức là tiêu diệt được một lực lượng hậu thuẫn của thực dân”².

Cùng với việc quan tâm và coi trọng mặt trận giáo dục, Bác Hồ đánh giá cao vai trò và tầm quan trọng của đội ngũ thầy cô giáo. Bác coi đây là lực lượng xung kích, tiên phong trong lĩnh vực giáo dục, đào tạo. Bác nói: “Người thầy giáo tốt - xứng đáng là thầy giáo - là người vẻ vang nhất. Dù tên tuổi không đăng trên báo, không được thưởng huân chương, song những người thầy giáo tốt là những anh hùng vô danh, nhiều lần Bác nhấn mạnh “nhiệm vụ giáo dục rất quan trọng và rất vẻ vang, vì nếu không có thầy giáo thì không có giáo dục”.

Bác quan tâm đánh giá cao vai trò, vị trí và tầm quan trọng của đội ngũ thầy cô giáo trong phong trào dạy tốt, học tốt nhưng Bác cũng xác định rõ không được quên mục đích giáo dục. Bác nói: “Mục đích giáo dục là phục vụ nhân dân, phục vụ Tổ quốc, đào tạo lớp người, lớp cán bộ mới”. “Giáo dục phải phục vụ đường lối chính trị của Đảng và Chính phủ, gắn liền với sản xuất và đời sống của nhân dân”, “Chăm

lo dạy dỗ con em của nhân dân thành công dân tốt, người lao động tốt, người chiến sĩ tốt, người cán bộ tốt của nước nhà”. Cùng với việc đánh giá cao vị thế của thầy giáo cô giáo, Bác Hồ cũng rất chú trọng giáo dục đội ngũ thầy cô giáo phải luôn tu dưỡng phẩm chất và nâng cao năng lực chuyên môn. Năm 1959 tại lớp học chính trị của giáo viên Người nói: “Giáo viên phải chú ý cả tài, cả đức, tài là văn hóa chuyên môn, đức là chính trị. Muốn cho học sinh có đức thì giáo viên phải có đức”. Ngày 21/10/1964 nói chuyện tại Trường Đại học sư phạm Hà Nội, Bác Hồ lại ân cần nhắc nhở: “Dạy cũng như học phải chú trọng cả tài lẫn đức. Đức là đạo đức Cách mạng. Đó là cái gốc là rất quan trọng. Nếu không có đạo đức Cách mạng thì có tài cũng vô dụng”, “Thầy tốt thì ảnh hưởng tốt, thầy xấu thì ảnh hưởng xấu, cho nên phải giáo dục chính trị tư tưởng trước, chính thầy giáo cô giáo cũng phải tiến bộ về tư tưởng”³. Bác còn dạy thầy cô giáo cần phải “tiên ưu hậu lạc” nghĩa là “khó khăn thì phải chịu trước thiên hạ, sung sướng thì hưởng sau thiên hạ”, đây là đạo đức Cách mạng”.

Trong hoạt động nhà trường, Bác Hồ luôn luôn nhắc nhở phải đổi mới nội dung chương trình giáo dục vì giáo dục góp phần xây dựng đất nước, và phục vụ nhân dân, đối với chương trình đào tạo Bác nói: “Phải sửa đổi triệt để chương trình giáo dục cho hợp với sự nghiệp kháng chiến kiến quốc”. Cùng với đổi mới chương trình đào tạo là đổi mới cách dạy, phương pháp truyền thụ kiến thức cho học sinh, đây cũng là vấn đề mà hiện nay các trường và toàn ngành giáo dục đang quan tâm. Tại bài nói chuyện với giáo viên ngày 23/3/1956 Chủ tịch Hồ Chí Minh đã chỉ rõ: “Các thầy giáo cô giáo phải tìm cách dạy, dạy cái gì, dạy thế nào để học trò hiểu chóng, nhớ

¹Xem thư gửi toàn thể bộ đội Khu II và Khu III, Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, tập 5, tr.379.

²Xem thư gửi toàn thể bộ đội Khu II và Khu III, Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, tập 5, tr.379.

³Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, tập 9, tr.489 - 494.

lâu, tiến bộ nhanh”, “về giảng dạy tránh kiểu dạy nhồi sọ”⁴. Ngày 31 tháng 10 năm 1955 trong thư gửi giáo viên, học sinh cán bộ thanh niên và nhi đồng, Bác Hồ yêu cầu mỗi cấp học phải nhận rõ nhiệm vụ của mình “Đại học thì cần kết hợp lý luận khoa học với thực hành, ra sức học tập lý luận tiên tiến của các nước bạn kết hợp với thực tiễn của nước ta để thiết thực giúp ích cho công cuộc xây dựng nước nhà. Trung học thì cần đảm bảo cho học trò những tri thức phổ thông chắc chắn thiết thực, thích hợp với nhu cầu và tiền đề xây dựng nước nhà. Tiểu học thì cần giáo dục cho các cháu yêu Tổ quốc, yêu đồng bào, yêu lao động, yêu khoa học, trọng của công. Cách dạy phải nhẹ nhàng và vui vẻ, chớ gò ép...”. Trong nhà trường, học sinh là đối tượng tác động, là chủ thể tiếp thu kiến thức vì vậy Bác Hồ coi trọng việc học tập của học sinh. Bác dặn: “Các cháu học sinh không nên học gạo, học vẹt... học phải suy nghĩ, học phải liên hệ với thực tế, phải có thí nghiệm và thực hành”, “Học với hành phải đi đôi. Học mà không hành thì học vô ích, hành mà không học thì hành không trôi chảy”. Bác còn nhắc nhở: “ Học ngành nào cũng cần căn cứ vào nhu cầu của Tổ quốc, của nhân dân mà định”. “Học hành là vô cùng, học càng nhiều, biết càng nhiều càng tốt”, học tập phải tự giác, phải quan tâm khâu tự học, tự nghiên cứu, “không phải có thầy thì học, không thầy đến thì đùa”, phải chống tư tưởng “học chỉ để lấy bằng cấp, học như vẹt”.

Lúc sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh luôn quan tâm giáo dục mọi người phải thường xuyên giữ gìn đoàn kết, phát huy dân chủ. Trong môi trường giáo dục cũng vậy, Bác Hồ nói: “Giáo dục là sự nghiệp của quần chúng, cần phải phát huy đầy đủ dân chủ XHCN, xây dựng quan hệ thật tốt, đoàn kết thật chặt chẽ

⁴Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, tập 8, tr.137 - 138.

giữa thầy với thầy, giữa thầy với trò, giữa học trò với nhau, giữa cán bộ các cấp, giữa nhà trường với nhân dân”. Tại lễ khai mạc trường Đại học Nhân dân Việt nam, tháng 2 năm 1955 Bác Hồ dặn: “Trong trường cần có dân chủ... Dân chủ nhưng trò phải kính thầy, thầy phải quý trò, chứ không phải là “cá đối bằng đầu”. Lời căn dặn ấy của Người thật gần gũi giản dị, nhưng cũng thật sâu sắc.

Ngày 20/11 năm nay, giữa lúc ngành giáo dục cả nước ta đang tập trung quán triệt Nghị quyết Hội nghị Ban Chấp hành Trung ương Đảng Cộng sản Việt nam (khóa XI), tiếp tục đổi mới toàn diện công tác giáo dục đào tạo. Đồng thời hưởng ứng cuộc vận động “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh” chúng ta cùng nhau ôn lại những lời dạy, những quan điểm chỉ đạo của Người về giáo dục càng thấy tình cảm Bác dành cho các thế hệ thầy cô và học sinh cả nước là hết sức sâu sắc và thân thiết. Nhớ ơn Người chúng ta phải nỗ lực hơn nữa để góp phần xây dựng “trường ra trường, lớp ra lớp, thầy ra thầy, trò ra trò”. ■

N.H.T - P.H.C

MỖI THẦY CÔ GIÁO...

Tiếp theo trang 6

đến với thầy cô giáo Trường Đại học CSND. Với trách nhiệm của mỗi nhà giáo nhân ngày kỷ niệm truyền thống của ngành giáo dục Việt Nam, chúng ta hãy tiếp tục nhìn nhận lại bản thân để suy nghĩ, tìm tòi, để ra những ý tưởng sáng tạo góp phần xứng đáng cho sự nghiệp giáo dục, đào tạo của lực lượng CAND. Xây dựng sự phát triển bền vững của Trường Đại học CSND. Xin chúc toàn thể thầy cô giáo cùng cán bộ, công nhân viên và sinh viên Nhà trường dồi dào sức khỏe, nhiều niềm vui và hạnh phúc. ■

T.V.T

Một câu hỏi cơ bản luôn khiến nhiều nhà giáo cũng như nhà quản lý giáo dục băn khoăn, trăn trở đó là: Thế nào là dạy tốt, học tốt? Muốn dạy tốt phải làm gì và làm như thế nào? Hiện nay, câu hỏi này càng trở nên thôi thúc, cấp bách khi cả nước đang trong quá trình đổi mới, cải cách phương pháp giáo dục, nhất là ở bậc đại học.

Bàn về vấn đề này, đã có không ít nhà giáo, nhà quản lý giáo dục nghiên cứu, đưa ra nhiều

nhận thức được quy luật khách quan chi phối đến quá trình dạy học. Trên cơ sở hiểu rõ quy luật khách quan chi phối đối tượng là người học, con người mới tìm ra được cách thức, thủ thuật, phương pháp thích hợp nhất tác động vào đối tượng, nhằm biến đổi nhận thức của người học theo mục đích đã định. Những cách thức, phương pháp được con người lựa chọn và vận dụng như thế này hay thế kia tạo nên mặt chủ quan của phương pháp.

Cũng theo logic đó thì phương pháp dạy

BÀN VỀ MỐI QUAN HỆ GIỮA TẤM GƯƠNG ĐẠO ĐỨC VÀ TRI THỨC CỦA NGƯỜI THẦY TRONG PHƯƠNG PHÁP GIẢNG DẠY

✎ ThS. Nguyễn Đình Bình

GV Khoa NVGD, CTPN - Trường Đại học CSND

khái niệm về dạy tốt, học tốt và cũng như các phương pháp để dạy tốt, học tốt. Đến nay, có thể kể ra hàng trăm phương pháp dạy học và hàng chục cách phân loại khác nhau cho các phương pháp dạy học đó.

Bất cứ phương pháp nào dù là giảng lý thuyết, thực hành, thảo luận, xemina... theo nghĩa chung nhất đều có thể hiểu là cách thức, con đường, phương tiện đạt tới mục đích nhất định trong nhận thức và trong hoạt động thực tiễn, nhằm giúp sinh viên hiểu rõ, hiểu sâu sắc những nội dung mà giảng viên cần truyền đạt.

Trong phương pháp bao gồm hai mặt: khách quan và chủ quan. Trước hết, con người là chủ thể sử dụng phương pháp, vì vậy, phải

học của người thầy đồng thời mang cả mặt khách quan lẫn chủ quan. Có thể xem mặt khách quan trong phương pháp dạy là các quy luật vận động đã được thầy ý thức một cách rõ ràng, đó là những quy luật vận động, phát triển của người học về mặt thể chất và tinh thần dưới tác động của quy luật hoạt động dạy và học. Chính những quy luật khách quan này đã quy định các thủ thuật, thao tác mà chúng ta quen gọi là phương pháp dạy của người thầy, nhằm tác động, tạo ra sự phát triển toàn diện cho người học.

Chính mặt khách quan của phương pháp dạy đã quy định tính thống nhất tương đối trong việc sử dụng các phương pháp dạy học

của người thầy, trên cơ sở đó sẽ hạn chế tính tự do, tùy tiện theo ý chủ quan khi sử dụng. Nhưng không phải vì thế mà phương pháp giảng dạy chỉ được coi là những thủ thật đơn giản hay lãthao tác mang tính máy móc, rập khuôn, cứng nhắc.

Việc áp đặt một cách đơn giản, máy móc phương pháp giảng dạy của người thầy sẽ làm cho phương pháp đó trở nên đơn điệu, nhàm chán và nghèo nàn; đồng thời chúng ta đã vô tình loại bỏ một thành tố cấu trúc rất quan trọng của phương pháp - đó là hoạt động của chính người thầy trong quá trình lựa chọn và thể hiện phương pháp đó. Vì vậy, chúng ta khó có thể đưa ra một phương pháp giảng dạy tối ưu cho tất cả các thầy giáo cùng Khoa, Bộ môn hay trong một chương (bài) thậm chí trong một môn học...

Mặt chủ quan của phương pháp được tạo nên từ việc lựa chọn phương pháp cụ thể và quá trình sử dụng nó, thể hiện sự tìm tòi, sáng tạo của người thầy. Chính trong quá trình lựa chọn và sử dụng phương pháp của thầy đã bộc lộ rõ nét tấm gương (đạo đức, phẩm chất) của người thầy như: Trình độ kiến thức sâu, rộng, khả năng sư phạm, tài tổ chức, khả năng giao tiếp và mức độ chuẩn mực trong hành vi ứng xử...

Có thể nói phương pháp giảng dạy là tiêu điểm, nơi hội tụ phẩm chất nhà giáo, thể hiện rõ nét sự thống nhất, hòa quyện giữa phẩm chất đạo đức và năng lực chuyên môn, giữa đức và tài của người thầy. Tất cả yếu tố, từ tác phong, điệu bộ, hành vi, cử chỉ, ngôn ngữ... của người thầy đều là kết quả của quá trình lao động nghề nghiệp say mê, nghiêm túc. Người thầy giảng bài không chỉ bằng tri thức tích lũy trong quá trình lao động miệt mài, mà còn bằng niềm đam mê nghề nghiệp, tình yêu và trách nhiệm trước học trò. Đó là sự kết hợp nhuần nhuyễn giữa thao tác, thủ thuật của trí

óc với trái tim người thầy. Vì vậy, có những thầy giảng rất truyền cảm, hấp dẫn, đầy sức thuyết phục làm rung động mạnh mẽ trái tim người nghe và để lại dấu ấn sâu đậm trong tâm trí học trò.

Có thể xem tấm gương và tri thức của người thầy là yếu tố làm nên cái "hồn", sự sinh động, sáng tạo, tính độc đáo cho phương pháp dạy, từ đó tạo nên phong cách giảng dạy riêng của mỗi người thầy. Chính tấm gương nhà giáo đã chuyển tải những biện pháp, thao tác, phương tiện kỹ thuật... thành bài giảng sống động, có ý nghĩa và tạo nên tính nghệ thuật cho phương pháp dạy học.

Do vậy, tấm gương và tri thức của người thầy ảnh hưởng trực tiếp đến quá trình lựa chọn, sử dụng phương pháp dạy cũng như kết quả của hoạt động dạy, đó là sự phát triển nhân cách của trò. Một tấm gương và tri thức của người thầy không chỉ ảnh hưởng đến chất lượng bài giảng trên lớp, mà còn như là tấm gương có sức lôi cuốn, thuyết phục và tác động mạnh mẽ đến sự phát triển tính cách, tri thức của người học. Và ngược lại những lệch lạc, khiếm khuyết, hạn chế trong tính cách, hành vi cũng như đạo đức của thầy sẽ có ảnh hưởng không tốt đến chất lượng bài giảng, đến nhận thức, tình cảm và niềm tin của người học. Vì vậy, việc rèn luyện phương pháp dạy không chỉ đơn thuần là sử dụng nhuần nhuyễn thủ pháp sư phạm, mà còn là sự phát triển toàn bộ ở tấm gương và tri thức của người thầy: lòng yêu nghề, sự uyên bác cả về khoa học lẫn trình độ chuyên môn, nghiệp vụ, giáo dục, đạo đức, sự mô phạm...

Từ những phân tích ở trên, chúng tôi thiết nghĩ để dạy tốt môn nghiệp vụ của Khoa, Bộ môn, mỗi người thầy trước hết phải có nhận thức đúng đắn về phương pháp. Đó không chỉ đơn thuần là các thao tác, thủ thuật, phương tiện kỹ thuật... được áp dụng trong quá trình

giảng dạy, mà còn bao hàm cả hoạt động giảng dạy, tấm gương, nghị lực, lòng say mê nghề nghiệp cũng như tri thức của người thầy, là một trong những thành tố tạo nên phương pháp giảng dạy.

Chúng ta không nên tuyệt đối hóa hay xem nhẹ vai trò của các thành tố trên, mà cần phải nhìn nhận dưới hai giác độ khi đánh giá về chất lượng của phương pháp và kết quả hoạt động giảng dạy của người thầy, đó là:

Thứ nhất: Đánh giá sự hợp lý, logic, nhuần nhuyễn của những thao tác, thủ pháp sư phạm đã được người thầy lựa chọn trong quá trình giảng dạy.

Thứ hai: Đánh giá sự phát triển, quá trình hoàn thiện tấm gương và tri thức của người thầy về trình độ khoa học; khả năng sư phạm; sự mẫu mực trong hành vi, lối sống và giao tiếp; cách ứng xử trong quá trình dạy học hay trong cuộc sống hàng ngày.

Để có phương pháp dạy tốt thì mỗi người thầy trước hết phải chú trọng đến sự phát triển, hoàn thiện tấm gương đạo đức và tri thức; không ngừng học tập nâng cao tri thức khoa học, trau dồi khả năng, phương pháp sư phạm, rèn luyện phẩm chất đạo đức, lối sống giản dị, có văn hóa, lành mạnh... Kết hợp với lòng say mê, nỗ lực tìm tòi để lựa chọn, sử dụng các thao tác, thủ pháp sư phạm và phương tiện kỹ thuật hỗ trợ trong giảng dạy phù hợp với bài giảng và đối tượng người học. Chỉ khi làm được điều đó, người thầy mới có thể khẳng định vị trí cao quý của mình, đồng thời đáp ứng yêu cầu ngày càng cao của sự nghiệp “trồng người”, góp phần đào tạo lực lượng cán bộ CAND phục vụ có hiệu quả trong công tác đấu tranh chống tội phạm bảo vệ ANQG và giữ vững TTATXH. Qua đó, tạo động lực cho sự phát triển của nền giáo dục nước nhà. ■

N.Đ.B

DÒNG

*Nghiêng nghiêng dòng lưu bút,
Lòng tôi nao nao về một ngày sắp đến
20-11 Nhà giáo Việt Nam!
Ánh mắt như sao long lạnh giữa biển
cả, đại dương
Thôi thúc lòng tôi... từng đợt... từng
đợt...*

*Tôi không sao quên được con người ấy,
Mái tóc đen óng mượt giữa trưa hè nóng
lúc*

*Làn da bánh mật điểm vài nốt đồi mồi.
Kí ức chợt trở dậy!*

*Ngày hôm ấy - ngày đầu tiên đến lớp
Tôi háo hức nhưng bỡ ngỡ hồi lâu
Một giọng nói dịu dàng từ xa vọng đến
Khiến lòng tôi xao xuyến biết đường
nao.*

*Nhìn xa xa từng đàn chim sải cánh
Từng chòm mây, ánh nắng buổi chiều tà
Từng chiếc lá rơi sà trên thảm cỏ
Từng đợt gió nhẹ bước mảnh mai
Nghĩ về hiện tại, mơ về tương lai
Hôm nay là sinh viên Đại học Cảnh
sát,*

KÝ ỨC GỢI MỞ

Những con người có lí tưởng bảo vệ quê hương
Bảo vệ Nhân dân, bảo vệ Đồng bào,
Tổ quốc
Ánh mắt trong anh là niềm tin ươm sáng,
Là ngọn đuốc soi sáng cả không gian
Biết ơn lời thầy cô dạy bảo
Hết mình vì sự nghiệp nước nhà
Làm tròn chức trách, hoàn thành nhiệm vụ được giao
Không sa hoa, không lãng phí,
Không tham nhũng, lạm quyền, lợi hại
“Cần, kiệm, liêm, chính
Chí công vô tư...”
Học tập và làm theo tấm gương của Bác
Phấn đấu vì lợi ích cộng đồng
Gắn gũi Nhân dân gần bó sâu sắc
Tiến lên xây dựng xã hội chủ nghĩa
Phát triển đất nước sánh năm châu.
Ấp ủ trong tim phần đấu vì ngày mai
Thầy cô như người cha, người mẹ thứ hai
Hết lòng vì chồi non mới lớn

“Thầy cô”... tiếng gọi thiêng liêng
Tiếng gọi da diết quăng đời cấp sách
Tiếng gọi thân thương thấm thiết tình cha mẹ.
Hôm nay,
Dòng lưu bút năm nào đang gọi nhắc
20-11 sắp đến bạn ơi!
Nhắn gửi lời tâm sự đến quý thầy cô
Chúc Người tràn đầy hạnh phúc
Sức khỏe như vàng, gia đình an khang
Cùng nhau chung tay xây dựng chồi non mới lớn
Góp phần cho sự nghiệp đất nước Việt Nam.
Tĩnh lặng...!
Lá vẫn cứ rơi để mặc gió lướt qua,
Chim vẫn cứ hát mặc ánh hoàng hôn sắp tắt
Nhưng lòng tôi vẫn không bao giờ quên nhắc
Công thầy ơn cô mãi nhớ suốt cuộc đời!

Nguyễn Minh Tiến
B2 CSĐT D23S

PHONG TRÀO THI ĐUA TRONG ĐỘI NGŨ CÁN BỘ, GIÁNG VIÊN TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẢNH SÁT NHÂN DÂN

✎ ThS. Nguyễn Thanh Trung

Phó Trưởng Bộ môn NVCS - Trường Đại học CSND

Suốt chặng đường gần 40 năm xây dựng và trưởng thành, Trường Đại học Cảnh sát nhân dân¹ đã có nhiều thành tích quan trọng đóng góp cho sự nghiệp giáo dục đào tạo nói chung và công tác đào tạo bồi dưỡng cán bộ của ngành nói riêng. Kết quả đó chính là sự thi đua phấn đấu liên tục lập thành tích của toàn bộ cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên Nhà trường. Trong những năm gần đây, phong trào thi đua trong Nhà trường được đẩy lên rất cao. Điều đó được phản ánh qua từng năm học, các đơn vị, cá nhân đã tích cực đăng ký và thực hiện các chỉ tiêu công tác và đăng ký các danh hiệu thi đua, chất lượng và số lượng tăng lên qua từng năm học: Đặc biệt là trong phong trào dạy giỏi, đăng ký thực hiện đề tài nghiên cứu khoa học, công trình sáng kiến, cải tiến, bài viết tạp chí.

Năm học	2010 - 2011	2011- 2012	2012 - 2013	2013 - 2014
Thành tích đạt được				
Biên soạn giáo trình	24	33	36	37
Tài liệu tham khảo	62	65	67	100
Bài viết tạp chí	202	183	233	270
Công trình SK,CT	32	6	32	35
Nhiệm vụ KH cấp cơ sở	12	15	12	22
Nhiệm vụ KH cấp Bộ	3	4	3	6
Bài dạy giỏi cấp Trường	44	48	46	46
Bài dạy giỏi K,BM	34	40	41	41

Thống kê một số chỉ tiêu đăng ký đã thực hiện được từ năm học 2010 đến 2014 (Nguồn: Báo cáo tổng kết công tác và thi đua các năm học từ 2010 đến 2014 của Trường Đại học CSND).

¹Tiền thân là trường Hạ sỹ quan Cảnh sát nhân dân II, được thành lập ngày 24/4/1976 theo Quyết định số 13/QĐ-BNV của Bộ trưởng Bộ Nội vụ (nay là Bộ Công an), Ngày 28/7/2003, Thủ tướng Chính phủ có Quyết định số 152/QĐ-TTg về việc thành lập trường Đại học Cảnh sát nhân dân.

Bên cạnh đó, Nhà trường đã tích cực hưởng ứng các phong trào thi đua của Bộ như phong trào “Học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh - Công an nhân dân vì nước quên thân, vì dân phục vụ”; thực hiện Chỉ thị 05 về phong trào “Công an nhân dân học tập, thực hiện 6 Điều Bác Hồ dạy”; “Công an nhân dân chấp hành nghiêm điều lệnh; xây dựng nếp sống văn hóa vì nhân dân phục vụ”; thi võ thuật - bắn súng trong Công an nhân dân... Hàng năm, Nhà trường cũng đã phát động nhiều phong trào thi đua khác ở nhiều lĩnh vực như: Phong trào “Thi đua dạy giỏi, học tập tốt, rèn luyện tốt, phục vụ tốt”; tổ chức đăng ký và thực hiện: “Đơn vị văn hóa, gương mẫu chấp hành điều lệnh Công an nhân dân”; tổ chức, tham gia thi giảng viên giỏi cấp Bộ, thi chủ nhiệm giỏi, thi học sinh giỏi, thi nấu ăn, cắm hoa, thi truyền pháp luật...

Các phong trào thi đua trên đã được cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên Nhà trường tham gia tích cực bằng những hoạt động cụ thể theo công tác chuyên môn của mình. Những nỗ

lực thi đua đó đã được công nhận qua các phần thưởng cao quý.

Trong năm học 2013 - 2014 vừa qua, Nhà trường có 02 đơn vị được Bộ Công an tặng cờ

thi đua, 9 đơn vị được Tổng Cục Xây dựng lực lượng Công an nhân dân công nhận đạt danh hiệu “Đơn vị quyết thắng”, 51 cán bộ, giảng viên được công nhận đạt danh hiệu “Chiến sỹ thi đua cơ sở”, 60 đơn vị, lớp học đạt danh hiệu “Đơn vị văn hóa, gương mẫu chấp hành điều lệnh Công an nhân dân”². Đầu năm học 2014 - 2015 đã có 1 đơn vị nhận Huân chương chiến công hạng 3; 3 đơn vị và 2 cá nhân được nhận Bằng khen của Thủ tướng chính phủ vì đã có thành tích trong huấn luyện, phục vụ chiến đấu, xây dựng Công an nhân dân, giữ gìn an ninh chính trị, trật tự an toàn xã hội từ năm 2009 đến năm 2013, góp phần vào sự nghiệp xây dựng chủ nghĩa xã hội và bảo vệ Tổ quốc và nhiều hình thức khen thưởng cao quý khác.

STT	Các hình thức khen thưởng	Số lượng	Tập thể	Cá nhân
1	Cờ thi đua nhận được trong năm học	02	02	0
2	Bằng khen cấp Bộ	43	16	27
3	Bằng khen khác (cấp tỉnh, thành phố)	03	01	02
4	Giấy khen cấp Tổng cục	59	24	35
5	Giấy khen cấp trường	276	63	213
6	Giấy khen khác (tỉnh, thành phố tặng)	01	01	0
7	Huân chương	07	01	06
8	Huy chương	174	0	174
9	Kỷ niệm chương	05	0	05
10	Huy hiệu đảng	08		08

Thống kê các hình thức khen thưởng cho tập thể, cá nhân trong năm học 2013 - 2014 của Trường Đại học CSND (Nguồn: *Thống kê khen thưởng năm học 2013 - 2014 của Phòng CTCT, CTĐ và CTQC*).

Những phần thưởng cao quý đó chính là sự ghi nhận quá trình thi đua phấn đấu bền bỉ, liên tục của Nhà trường, của các tập thể và cá nhân. Theo tôi, kết quả đó có được là từ tổng hòa những yếu tố sau đây:

Một là: Đảng ủy, Ban Giám hiệu Nhà trường đã làm tốt công tác lãnh đạo, chỉ đạo,

quản triệt tinh thần thi đua phấn đấu đến các cấp lãnh đạo. Đồng thời Nhà trường đã làm tốt công tác giáo dục chính trị tư tưởng cho cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên tạo sự đồng thuận, nhất trí cao trong các hoạt động, tạo được sức mạnh của tập thể, tạo điều kiện cho cá nhân phấn đấu.

Hai là: Nhà trường đã tạo nhiều kiện thuận lợi cho cán bộ, giảng viên trẻ có môi trường học tập, phấn đấu, hoàn thiện theo các tiêu chí thi đua và các chức danh của bản thân. Hiện nay Nhà trường có 332 giảng viên và cán bộ quản lý giáo dục, gồm: 5 Phó Giáo sư, 33 tiến sỹ, 187 thạc sỹ, 75 giảng viên chính và huấn luyện viên cao cấp. Có 82 đồng chí đang nghiên cứu sinh, 58 đồng chí đang học cao học³.

Ba là: Cấp ủy, lãnh đạo đơn vị đã thể hiện vai trò trách nhiệm trong tổ chức xây dựng kế hoạch đăng ký chỉ tiêu đầu mỗi năm học và quyết tâm cao trong tổ chức thực hiện các chỉ tiêu đã đăng ký và đa số đều hoàn thành công việc với chất lượng ở mức cao. Nhiều lãnh đạo đơn vị còn đầu tàu, gương mẫu thực hiện nhiều chỉ tiêu thi đua, làm việc cần mẫn, bền bỉ làm động lực cho các cán bộ, giảng viên khác trong đơn vị

học tập noi theo.

Bốn là: Sự tự ý thức trong phấn đấu của mỗi cán bộ, giảng viên. Cán bộ, giảng viên của Nhà trường luôn xác định muốn phát triển phải hoàn thiện bản thân, muốn hoàn thiện bản thân phải đạt được các tiêu chí nhất định, các tiêu chí này cũng là tiêu chí thi đua

²Báo cáo số 74/BC-T48 ngày 10/6/2014 của Trường Đại học CSND Tổng kết công tác và thi đua năm học 2013 - 2014.

³Báo cáo số 74/BC-T48 ngày 10/6/2014 của Trường Đại học CSND Tổng kết công tác và thi đua năm học 2013 - 2014.

phấn đấu, vừa lập thành tích và vừa chính là để hoàn thiện mình. Ý thức này ngày càng thể hiện rõ nét ở đội ngũ cán bộ giảng viên trẻ trong thời gian gần đây. Nhiều giảng viên đã xác định rõ lộ trình phấn đấu, đã đảm bảo các chỉ tiêu về các chức danh sớm hơn thời gian quy định, tham gia rất sớm các hoạt động nghiên cứu khoa học như đăng ký đề tài khoa học, viết tạp chí, học tập nâng cao...

Tuy nhiên, bên cạnh những thành tích đạt được, trong phong trào thi đua, theo tôi vẫn còn một số tồn tại như: Chưa có những phong trào thi đua đột phá, tạo được thành tích riêng có của Trường Đại học CSND. Thành tích của Nhà trường, tập thể và cá nhân chưa được lan tỏa, chưa để lại tiếng vang trong toàn lực lượng. Còn những phần thưởng cao quý hơn của Nhà nước, của ngành mà tập thể, cá nhân chưa đạt được như chiến sỹ thi đua toàn ngành, Huân chương lao động...; Những đóng góp trong quá trình nghiên cứu khoa học, đào tạo cung cấp nguồn cán bộ cho địa phương chưa được địa phương khen thưởng xứng đáng...

Bước vào năm học 2014 - 2015, đặc biệt hướng tới kỷ niệm 40 năm ngày thành lập Trường (24/4/1976- 24/4/2016), trong mục tiêu và nhiệm vụ của Chương trình công tác năm học, Đảng ủy, Ban Giám hiệu đã phát động các phong trào thi đua giữa các tập thể, cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên Nhà trường. Với những mục tiêu lớn lao và ý nghĩa đó, trong thời gian tới để công tác thi đua sôi nổi, gắn với công tác chuyên môn, đạt được những thành tích mới, được nhận những phần thưởng cao quý hơn, tôi xin mạnh dạn đề xuất một số vấn đề sau đây:

Thứ nhất, đối với Nhà trường:

Phát động thêm các cuộc thi đua ngắn hạn về những ngày kỷ niệm của ngành, kỷ niệm ngày Nhà giáo Việt Nam, những mốc quan

trọng của sự phát triển của Nhà trường để tạo khí thế thi đua liên tục, tích hợp kết quả của những thành tích từ các đợt thi đua này sẽ tạo được thành tích lớn hơn, nổi bật hơn cho Nhà trường.

Mở rộng các hình thức thi đua theo từng lĩnh vực chuyên môn: Thi đua trong khối tham mưu, phục vụ, thi đua trong khối giảng dạy, thi đua trong công tác hậu cần, đời sống, thi đua giữa các cấp lãnh đạo, giữa các giảng viên...

Xác định cụ thể thêm các tiêu chí thi đua phù hợp với đặc thù công tác của Nhà trường, đảm bảo đủ tiêu chí theo quy định về mức khen thưởng theo Luật thi đua, khen thưởng và các quy định về thi đua, khen thưởng của ngành. Trên cơ sở đó để Nhà trường, đơn vị, cá nhân có định hướng phấn đấu thực hiện, cũng như bồi dưỡng cá nhân, đơn vị để đạt được những phần thưởng cao quý hơn.

Có chiến lược giới thiệu hình ảnh, thành tích của Nhà trường một cách thích hợp (như các phóng sự, phim tài liệu về Nhà trường, tập thể, cá nhân trên kênh truyền hình ANTV, chương trình an ninh trật tự trên các kênh truyền hình ở các địa phương; trên các phương tiện truyền thông đại chúng khác) để những thành tích được khẳng định, được nhân rộng, có sự lan tỏa cả trong và ngoài ngành, đến nhiều địa phương nhằm nâng cao hơn nữa uy tín, vị thế của nhà trường trong ngành và trong hệ thống giáo dục.

Tổ chức Hội thảo về kinh nghiệm trong công tác thi đua khen thưởng để tìm những cách làm mới, hiệu quả của các đơn vị có nhiều thành tích trong khối các Trường Công an nhân dân.

Có hình thức khen thưởng xứng đáng, kịp thời cho những thành tích đột xuất cho cán bộ, giảng viên, công nhân viên và sinh viên Nhà trường.

Thứ hai, đối với đơn vị:

Lãnh đạo đơn vị gương mẫu, xung phong trong các phong trào thi đua. Tạo điều kiện cho cán bộ giảng viên trong đơn vị tham gia các phong trào thi đua của Nhà trường, của ngành và phong trào thi đua khác do các tổ chức chính trị - xã hội phát động (như tham gia các cuộc thi do Thành đoàn tổ chức: Olympic tiếng Anh, nghiên cứu khoa học, các cuộc thi pháp luật, tìm hiểu lịch sử...)

Tiếp tục phát huy, chú trọng bồi dưỡng những cá nhân phát triển đúng năng lực, sở trường. Tạo điều kiện để mỗi cá nhân đều có cơ hội thể hiện năng khiếu, thế mạnh của mình một cách tốt nhất. Đặc biệt phải “bó đuờa chọn cột cờ”, có tầm nhìn để phát hiện bồi dưỡng đúng người, đúng thời điểm, đúng tài năng, có trọng tâm, trọng điểm và khả năng phát triển liên tục. Như vậy mới tạo được sự đồng thuận, đoàn kết trong đơn vị. Thi đua lập thành tích nhưng không đổ kỹ, giành giật phần thưởng mà phải là hỗ trợ, giúp đỡ lẫn nhau để cùng phát triển.

Thứ ba, đối với mỗi cá nhân:

Phải xác định về động cơ mục đích phấn đấu, lập thành tích vì sự phát triển của cá nhân và sự phát triển chung của Nhà trường trên cơ sở lòng yêu ngành, yêu nghề, có cái “tâm” trong công việc.

Xây dựng kế hoạch, xác định lộ trình phấn đấu cho bản thân. Trong đó chú trọng xác định mốc thời điểm phải phấn đấu để đạt các tiêu chí cơ bản theo nhiệm vụ công tác và chức danh, chức vụ hiện có. Đối với giảng viên, cần phân bổ thời gian lý hợp lý để thực hiện những tiêu chí phấn đấu như dạy giỏi, bài viết tạp chí, đề tài nghiên cứu khoa học, biên soạn tài liệu dạy học, công trình sáng kiến cải tiến. Vừa đảm bảo hoàn thiện chức danh, vừa đảm bảo đủ các tiêu chí thi đua.

Phải cố gắng đảm bảo tính liên tục trong

thi đua phấn đấu. Để đạt được những phần thưởng cao quý như Chiến sỹ thi đua toàn ngành, Huân chương lao động, Bằng khen của Thủ tướng Chính phủ, Bằng khen của Bộ Công an... thì thành tích phải được tích hợp trong nhiều năm, thể hiện nhiều năm liền đạt danh hiệu đơn vị quyết thắng đối với tập thể và nhiều năm liền đạt danh hiệu chiến sỹ thi đua cơ sở đối với cá nhân. Như vậy, khi đã phấn đấu phải kiên trì, đảm bảo tính liên tục, không được ngắt quãng. Muốn vậy ngoài sự nỗ lực của bản thân, sự tạo điều kiện của Nhà trường, đơn vị và đồng chí đồng đội là hết sức quan trọng cho sự phấn đấu phát triển liên tục của tập thể và cho mỗi cá nhân.

Tóm lại, có thể nói bất kỳ lĩnh vực gì, thời điểm nào thì phong trào thi đua cũng giống như hành động gieo trồng, ươm mầm cho sự phát triển. Thi đua chỉ có lợi, thi đua là cách tốt nhất, thiết thực nhất để cải tiến ngày càng phát triển và được nhân rộng, làm cho xã hội ngày càng tốt đẹp hơn, văn minh hơn. Bác Hồ đã từng nói: “Thi đua là yêu nước, yêu nước thì phải thi đua. Và những người thi đua là những người yêu nước nhất”⁴. Để lập thành tích chào mừng 40 năm kỷ niệm ngày thành lập trường, mỗi cán bộ, giảng viên Trường Đại học Cảnh sát nhân dân càng cần phải nâng cao ý thức nỗ lực cố gắng bằng những hành động thi đua cụ thể, thiết thực góp phần thực hiện thắng lợi mục tiêu, nhiệm vụ phát triển của Nhà trường, góp tay xây dựng Trường Đại học Cảnh sát nhân dân là một trong những trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học, hướng dẫn về pháp luật, nghiệp vụ có chất lượng cao của Bộ Công an. ■

N.T.T

⁴Hồ Chí Minh - “Bài nói tại Đại hội các chiến sỹ thi đua” - Toàn tập, T.6, tr 473. NXB Chính trị Quốc gia, 2000.

CẢM NGHĨ VỀ NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM

✎ Thượng tá, ThS. Trần Văn Quý

Cán bộ phòng Hành tổng hợp - Trường Đại học CSND

Dân tộc ta có truyền thống “Tôn sư trọng đạo”, nét đẹp ấy đã được bao thế hệ người Việt Nam kế thừa và phát triển.

Từ xưa, ca dao có câu:

Muốn sang thì bắc cầu kiều

Muốn con hay chữ thì yêu lấy thầy

Người thầy - hình tượng đẹp cho những gì được xem là chuẩn mực, đạo lý, là người gánh vác sứ mệnh “trồng người” cao quý cho dân tộc. Qua bàn tay vun xới, chăm sóc của người thầy, biết bao thế hệ học trò đã trưởng thành, có học vấn, nhân cách tốt đẹp, có năng lực giúp ích cho đời, cho dân và cho nước.

Lúc sinh thời Chủ tịch Hồ Chí Minh từng nói: “Người thầy giáo tốt - thầy giáo xứng đáng là thầy giáo - là người vẻ vang nhất! Dù là tên tuổi không đăng trên báo, không được thưởng

huân chương, song những người thầy giáo tốt là những anh hùng vô danh. Đây là một điều rất vẻ vang.”

Nhà giáo được tôn vinh là “Kỹ sư tâm hồn”, nghề dạy học được vinh danh là “Nghề cao quý nhất trong các nghề cao quý”. Ngày nay, có biết bao nhà giáo nhân dân, nhà giáo ưu tú và hàng triệu giáo viên khác - những con người luôn mang trong tâm huyết, trí tuệ, không quản khó khăn, gian khổ để cống hiến hết mình cho sự nghiệp “trồng người”, đó là những người thầy đáng được coi trọng. Vì vậy, tôn vinh người thầy đã trở thành đạo lý, thành tình cảm tự nhiên trong mỗi người chúng ta.

Mỗi năm, khi sắp đến ngày 20/11, lòng chúng tôi lại dâng lên biết bao nỗi niềm, cảm xúc khó tả, đó là những mong nhớ, nỗi tiếc cho ký ức của một thời đi học đã

qua, là kỷ niệm về thầy cô và những người bạn đã mãi mãi đi xa để giữ lấy bình yên cho Tổ quốc. 20/11 là ngày tri ân người nhà giáo Việt Nam, thầy cô giáo chúng tôi hạnh phúc đón nhận tình cảm của toàn xã hội. Nhưng mỗi ngày, được đứng trên bục giảng, nghe hai tiếng “thầy giáo” thật gần gũi, thân thương, được ngắm nhìn những ánh mắt trong sáng, bao nụ cười thân quen, cảm nhận sự quan tâm giản đơn mà chân thành của học trò - với chúng tôi, đó đã là những món quà lớn lao nhất, giúp quên đi bao mệt mỏi, lo toan trong công việc hay cuộc sống hàng ngày.

Ngày nay, chúng ta được sống và làm việc trong với nhiều điều kiện thuận lợi hơn trước, song cũng có không ít thách thức đang đặt ra cho các nhà giáo như: Vấn đề đổi mới căn bản Ngành giáo dục đại học Việt Nam, nâng cao chất lượng đào tạo nguồn lực trong hội nhập, đào tạo theo nhu cầu xã hội... Hơn ai hết, chúng ta cần ý thức được vai trò, trách nhiệm của một người thầy “thay Đảng rèn người”; phải không ngừng bồi dưỡng trí thức, làm chủ công nghệ, khắc phục khó khăn bằng sức lực, trí tuệ và lòng yêu nghề. Điều này đòi

hỏi mỗi thầy, cô giáo phải có bản lĩnh vững vàng, giữ được phẩm chất tốt đẹp, cao quý của nghề giáo, đáp ứng nhu cầu ngày càng cao về tri thức, kiến thức chuyên môn và nghiệp vụ sư phạm.

Ngày 20/11 năm nay đến giữa lúc Trường Đại học Cảnh sát nhân dân đang tập trung triển khai thực hiện nhiệm vụ công tác năm học 2014 - 2015. Trong bối cảnh toàn Đảng, toàn dân tích cực học tập và quán triệt thực hiện Nghị quyết Đại hội Đảng toàn quốc lần thứ XI; Ngành giáo dục tiếp tục triển khai Chỉ thị số 296/CT-TTg của Thủ tướng Chính phủ về đổi mới quản lý giáo dục Đại học; toàn Ngành Công an cũng đang đẩy mạnh thực hiện Nghị quyết Công an lần thứ 69, với những công tác mang tính đột phá là: "... xiết chặt kỷ cương, kỷ luật, chấn chỉnh việc chấp hành kỷ luật, quy trình công tác, thái độ quan hệ với nhân dân của cán bộ, chiến sĩ; đổi mới công tác đào tạo, bồi dưỡng nâng cao chất lượng, trình độ toàn diện cho cán bộ, chiến sĩ công an".

Chúng ta có quyền tự hào về những công lao to lớn của các thầy cô giáo Trường Đại học Cảnh sát nhân dân trong suốt 38 năm qua. Đồng thời, cũng phải

nhận thức đầy đủ mọi khó khăn, thử thách mà Nhà trường phải vượt qua nhằm đáp ứng yêu cầu công cuộc đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước, như khi phát biểu tại khai giảng năm học 2014-2015, đồng chí Hiệu trưởng đã khẳng định: *"Đổi mới quản lý, giữ vững kỷ cương, tăng cường trách nhiệm, nâng cao năng lực, chất lượng đào tạo"*.

Cùng với các nhà giáo trong cả nước, thầy cô giáo Trường Đại học Cảnh sát nhân dân đã có những đóng góp tích cực vào nhiệm vụ đào tạo, bồi dưỡng đội ngũ cán bộ Công an nhân dân. Đội ngũ giảng viên của Nhà trường không ngừng lớn mạnh cả về số lượng lẫn chất lượng, với gần 357 giảng viên và cán bộ quản lý giáo dục, trong đó có 5 Phó giáo sư, 33 tiến sĩ, 189 thạc sĩ, 68 giảng viên chính, 06 huấn luyện viên cao cấp, 84 đồng chí đang nghiên cứu sinh, 56 đồng chí đang học cao học và nhiều đồng chí giảng viên đang đào tạo ở nước ngoài, đây là nguồn nhân lực rất quan trọng đối với nhiệm vụ đào tạo cán bộ Cảnh sát có trình độ cao cho các tỉnh phía Nam. Tính đến tháng 10/2014, đã có 62 cán bộ, giảng viên Nhà trường được tặng thưởng Huy chương "Vì sự nghiệp giáo dục", có

1 nhà giáo nhân dân và 8 nhà giáo ưu tú. Những danh hiệu cao quý đó không chỉ là niềm vinh dự dành cho mỗi cá nhân nói riêng, mà còn là niềm tự hào của đội ngũ giảng viên Trường Đại học Cảnh sát nhân dân nói chung.

Mỗi ngày đi qua, dù trên gương mặt người thầy, người cô có hằn sâu bao nỗi nhọc nhằn, bao vất vả của đời thường thì ánh mắt vẫn luôn sáng lên một niềm tin, một tình yêu vô bờ bến đối với nghề. Chúng tôi là những cán bộ, giảng viên của Trường Đại học CSND xin hứa sẽ tiếp tục thấp sáng niềm tin, lý tưởng cao quý mà các thế hệ thầy cô đã gìn giữ, tiếp tục phát huy những thành quả đã đạt được, nỗ lực vượt khó, sáng tạo để hoàn thành tốt nhiệm vụ mà Đảng, Nhà nước và Ngành Công an giao phó.

Nhân ngày Nhà giáo Việt Nam 20/11, xin trân trọng gửi tới thầy cô giáo Trường Đại học CSND những lời chúc tốt đẹp, những bó hoa tươi thắm nhất! Hướng về các thầy cô với tấm lòng thành kính, những thế hệ sẽ luôn khắc ghi đạo lý "Uống nước nhớ nguồn", "Tôn sư trọng đạo", làm hành trang đi suốt cuộc đời. ■

T.V.Q

NGHĨ VỀ THẦY, CÔ GIÁO TRƯỜNG ĐẠI HỌC CẢNH SÁT NHÂN DÂN

✉ HLVCC. Chu Văn Chiên

Bộ môn VT, QS, TDTT - Trường Đại học CSND

Tháng 7/1946, Liên hiệp Quốc tế các công đoàn giáo dục, một tổ chức quốc tế các nhà giáo tiến bộ đã được thành lập ở Pari. Năm 1949, tại một Hội nghị ở Warszawa (Thủ đô Ba Lan), Liên ra bản “Hiến chương các nhà giáo” gồm 15 chương với nội dung chủ yếu là: “Đấu tranh chống quan điểm và phương pháp giáo dục lạc hậu, phản động phản dân chủ, phản khoa học của nền giáo dục tư sản, phong kiến, xây dựng nền giáo dục dân chủ, tiến bộ, khoa học đáp ứng nhu cầu học hỏi ngày một nhiều của nhân loại.” Bên cạnh đó, Hiến chương còn đưa ra nội dung đấu tranh thủ tiêu chế độ bạc đãi coi khinh nghề dạy học, bảo vệ quyền lợi vật chất, tinh thần của những người làm nghề dạy học chính đáng nhất, đồng thời quy định một số điều đối với các nhà giáo, đặc biệt là nêu cao vị trí vai trò trách nhiệm của nghề dạy học trong xã hội.

Công đoàn giáo dục Việt Nam là thành viên của Liên hiệp quốc tế các công đoàn giáo dục từ năm 1953. Tại cuộc họp của Liên hiệp quốc tế từ ngày 26 đến 30/8/1957 tại Warszawa đã quyết định lấy ngày 20/11/1958 là ngày “Quốc tế hiến chương các nhà giáo”. Ngày này được

tổ chức lần đầu tiên trên toàn miền Bắc Việt Nam vào năm 1958, đến những năm sau đó, mới được tổ chức tại các vùng tại miền Nam Việt Nam.

Khi đất nước hoàn toàn thống nhất, 20/11 trở thành ngày truyền thống của ngành giáo dục Việt Nam; Ngày 28/9/1982, Hội đồng Bộ trưởng (nay là Chính phủ) đã ban hành quyết định số 167. HĐBT quy định ngày 20/11 hàng năm là ngày lễ mang tên “Ngày nhà giáo Việt Nam”.

Người xưa có câu “Không thầy đố mày làm nên”, từ bao đời nay, kính thầy, trọng học đã là truyền thống tốt đẹp của dân tộc Việt Nam. Khoa học hiện đại có thể tạo ra những thiết bị tinh vi, sản phẩm mang chức năng vô cùng ưu việt, nhưng không thể sáng tạo ra được con người với những phẩm chất cao đẹp như lòng yêu nước, tình thương yêu, niềm tin vào cuộc sống... mà chỉ có đội ngũ các nhà giáo chân chính mới làm được điều cao cả đó. Ngày nhà giáo Việt Nam được tổ chức vào ngày 20/11 hàng năm, đây không chỉ là ngày lễ dành riêng cho ngành giáo dục mà còn là ngày “tôn sư trọng đạo” của toàn xã hội đối với thầy, cô giáo trên mọi miền đất nước, những

con người đang ngày đêm cống hiến cho sự nghiệp “trồng người”, gánh vác trọng trách nặng nề mà đất nước cũng như nhân dân giao phó đó là: Giáo dục và đào tạo nguồn nhân lực thật sự có giá trị cho đất nước trong thời kỳ công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế.

Nhiệm vụ của nhà giáo là đào tạo ra thế hệ chủ nhân tương lai cho đất nước. Hiếm nơi nào trên thế giới lại có nhiều hình ảnh người thầy gắn bó đời mình với vận mệnh của nhân dân, đất nước như ở Việt Nam, đó là thầy giáo Nguyễn Tất Thành – Chủ tịch Hồ Chí Minh kính yêu của dân tộc, nhà giáo tiên phong trong sự nghiệp cứu nước; Đại tướng Võ Nguyên Giáp – người thầy dạy sử, đồng thời cũng là người thầy binh pháp của Quân đội nhân dân Việt Nam; và còn biết bao tên tuổi của những nhà giáo dục, các giáo sư, phó giáo sư, nhà khoa học đức trọng, tài cao mà tên tuổi của họ đã in sâu trong tâm khảm mỗi thế hệ, mỗi người con đất Việt.

Nghề giáo là một nghề lao động khó nhọc, đòi hỏi phải đầu tư nhiều thời gian, công sức nhưng lại có thu nhập không cao. Nếu không có lòng yêu nghề thiết tha, sâu sắc thì sẽ dễ dàng bị dao động trước hoàn cảnh khó khăn. Khi bàn về đạo đức cách mạng trong đời sống nhà giáo, Chủ tịch Hồ Chí Minh từng nói: *“Nhiệm vụ của người thầy giáo là đào tạo ra thế hệ chủ nhân tương lai của dân tộc. Phẩm chất đạo đức cách mạng của thế hệ tương lai phụ thuộc rất lớn vào đạo đức của người thầy”*. Người nói: *“Trẻ em như cái gương trong sáng, thầy tốt thì ảnh hưởng tốt, thầy xấu thì ảnh hưởng xấu,... học trò tốt hay xấu là do thầy giáo, cô giáo tốt hay xấu”*. Vì vậy, nhà giáo phải luôn nỗ lực phấn đấu, là tấm gương sáng cho học sinh noi theo.

Thầy cô giáo trong các trường Công an nói chung và Trường Đại học Cảnh sát nói riêng

không chỉ truyền đạt về kiến thức chuyên môn mà còn có nhiệm vụ “rèn người”, nhằm giúp sinh viên sau khi ra trường có đầy đủ bản lĩnh chính trị, giỏi về võ thuật, tinh thông về nghiệp vụ, có phẩm chất đạo đức để hoàn thành tốt nhiệm vụ bảo vệ an ninh chính trị và trật tự an toàn xã hội. Chúng ta càng vui mừng và tự hào về nghề nhà giáo của mình bao nhiêu thì càng phải ra sức phấn đấu, rèn luyện, yêu nghề, luôn bồi dưỡng, học tập để nâng cao trình độ chuyên môn nghiệp vụ. Trong mối quan hệ giữa giảng dạy và học tập, người thầy cũng là người học. Thế giới vận động không ngừng, đòi hỏi người thầy phải luôn nỗ lực trong học tập để theo kịp sự phát triển của thời đại.

Để xứng đáng với vai trò, trọng trách to lớn ấy, nhà giáo Công an nhân dân nói chung và thầy, cô giáo Trường Đại học Cảnh sát nói riêng phải không ngừng phấn đấu, rèn luyện để hoàn thiện nhân cách của mình. Ở đây không nhấn mạnh khái niệm thế nào là nhân cách, mà chỉ xin nêu một vài suy nghĩ về nhân cách người giáo viên Công an nhân dân nói chung và các thầy, cô giáo Trường Đại học CSND nói riêng.

1. Người thầy giáo Công an nhân dân nói chung và các thầy, cô giáo Trường Đại học CSND nói riêng trước hết phải thấm nhuần sâu sắc và thực hiện nghiêm túc 6 điều Bác Hồ dạy, 5 lời thề danh dự và 10 điều kỷ luật của Công an nhân Việt Nam; cũng chính là thực hiện lời thề thiêng liêng mà cố Bộ Trưởng Trần Quốc Hoàn đã thay mặt lực lượng CAND đọc trước anh linh Chủ tịch Hồ Chí Minh khi người vĩnh biệt chúng ta. Chỉ có như vậy, người giáo viên CAND mới đủ tư cách, tự tin đứng trên bục giảng để truyền thụ kiến thức cho học viên, sinh viên các trường CAND.

2. Người thầy giáo Công an nhân dân nói chung và các thầy, cô giáo Trường Đại học

CSND nói riêng phải có tâm yêu nghề. Nghề giáo là nghề cao quý nhất trong mọi nghề cao quý, nếu không có tâm yêu nghề hoặc vì lý do khác mà phải làm nghề giáo thì có lẽ sẽ không bao giờ cảm nhận được hết vẻ đẹp của nghề cũng như sẽ không có niềm đam mê với nghiệp của mình. Tâm yêu nghề thể hiện ngay trong bài giảng, trong từng trang giáo án mà người thầy hàng ngày biên soạn, với nỗi niềm trăn trở là làm thế nào để có thể truyền đạt hết kiến thức cho sinh viên. Tâm yêu nghề còn thể hiện ngay trên bục giảng, trong các buổi xêmina hay cả khi giảng dạy phụ đạo. Học trò biết cảm nhận lương tâm nghề nghiệp của thầy, biết đánh giá sự vô tư vì nghề khác hẳn với nghĩa vụ bắt buộc đối với nghề. Thành công hay không là ở chỗ con người khẳng định được vị trí, chỗ đứng trong nghề nghiệp của mình.

3. Người thầy giáo Công an nhân dân nói chung và các thầy, cô giáo Trường Đại học CSND nói riêng phải là nhà chuyên môn giỏi, nhà sư phạm, nhà tổ chức.

- Người thầy giáo Công an nhân dân phải là nhà chuyên môn giỏi, có như vậy mới đủ tư cách làm thầy và lời nói mới có sức thuyết phục, nói được làm được, lý thuyết đi đôi với thực hành. Đúng với phương châm đào tạo “học đi đôi với hành, lý luận gắn liền với thực tiễn”. Người thầy giỏi về chuyên môn thì khi truyền đạt kiến thức mới giải quyết được vấn đề một cách cặn kẽ, sâu sắc, gây hứng thú và niềm tin đối với người nghe, làm cho học viên, sinh viên “tâm phục khẩu phục” vì hiểu thấu đáo vấn đề mà thầy nêu ra, phân tích và lý giải.

Để trở thành người thầy giỏi thì mỗi thầy, cô giáo phải tự đầu tư thời gian nghiên cứu thật kỹ, thật sâu toàn bộ kiến thức của từng bài, từng môn học mà mình phụ trách. Nguyên tắc của người thầy là biết mười nói

một, hiện tượng biết ít nói nhiều vừa làm mất thời gian lại vừa gây ức chế cho người nghe. Một yêu cầu cần thiết đặt ra cho người thầy giáo CAND nói chung và các thầy, cô giáo Trường Đại học CSND nói riêng là phải phấn đấu không ngừng để đạt được các chức danh ngày càng cao như trong Thông tư số 09/2010/TT-BCA Quy định tiêu chuẩn, quy trình bổ nhiệm, miễn nhiệm các chức danh giảng dạy, huấn luyện trong lực lượng Công an nhân dân.

- Người thầy giáo Công an nhân dân phải là nhà sư phạm hay, phải có kiến thức sư phạm và đặc biệt là nghệ thuật truyền giảng. Có thể nói đây là nét đặc thù về nhân cách của người thầy. “Người thầy giỏi chưa chắc đã có trò giỏi, nhưng trò giỏi nhất khoát phải có người thầy giỏi”, người thầy phải biết truyền thụ kiến thức thấm vào tư duy và biến thành tri thức của từng người học. Để làm được như vậy, đòi hỏi người giáo viên phải có năng khiếu sư phạm, phải rèn luyện kỹ năng nghề nghiệp, biết vận dụng nhuần nhuyễn và kết hợp hài hòa các phương pháp giảng dạy, đồng thời sử dụng nhiều hình thức cũng như các thiết bị giáo dục trực quan. Nghệ thuật truyền giảng của giáo viên được đánh giá ở mức độ thu hút sự hứng thú của học sinh, theo tôi:

“ Người thầy chỉ giảng thôi là người thầy bình thường;

Người thầy giảng cho học sinh hiểu là người thầy tốt;

Người thầy nói được, làm được, biểu diễn được là người thầy giỏi;

Người thầy giảng cho học sinh hiểu, nói được, làm được, gây hứng thú cho học sinh đó là người thầy vĩ đại.”

- Người thầy giáo Công an phải là người tổ chức, quản lý. Trong các trường Công an nhân dân thì mỗi lớp học là một tổ chức theo

(Xem tiếp trang 40)

LỚP HỌC MÀU XANH

Nguyễn Tuấn Anh

GV Bộ môn MLN & KHXHNV - Trường Đại học CSND

Không giống như những trường đại học dân sự khác, các trường công an nhân dân vừa đảm nhiệm vai trò giáo dục đại học, vừa là một đơn vị thuộc lực lượng vũ trang. Sản phẩm từ quá trình đào tạo của nhà trường là những chiến sĩ công an có trình độ đại học và sau đại học, sau khi tốt nghiệp sẽ tỏa ra khắp các địa bàn, là nòng cốt trong trận tuyến đấu tranh phòng, chống tội phạm, giữ gìn trật tự an toàn xã hội. Trưởng thành từ môi trường quân ngũ, những giảng viên Trường Đại học Cảnh sát nhân dân không chỉ là người đào tạo nên biết bao thế hệ chiến sĩ công an kiên cường, dũng cảm cho đất nước, mà còn là người đồng chí, đồng đội của chính sinh viên. Trong lớp học màu xanh đặc biệt ấy, người thầy là tấm gương về nhân cách, đạo đức và lối sống cho học viên noi theo.

Vốn giàu truyền thống tôn sư trọng đạo, người Việt Nam ta luôn coi trọng và yêu kính nghề dạy học. Cố Thủ tướng Phạm Văn Đồng đã nói “Nghề dạy học là nghề cao quý bậc nhất trong các nghề cao quý. Nghề dạy học là một

nghề sáng tạo vào bậc nhất trong các nghề sáng tạo, vì nó sáng tạo ra những con người sáng tạo”. Trước sự tôn vinh và tin tưởng đó, hơn ai hết, trong tiềm thức những người làm công tác giảng dạy càng cảm nhận sâu sắc về sự cao quý của danh hiệu người thầy, và càng nhìn thấy được trách nhiệm của mình đối với thế hệ tương lai.

Cùng với việc rèn luyện lối sống của nhà giáo trong môi trường sư phạm, giảng viên các trường Công an vừa là một chiến sĩ Công an nhân dân, vừa là người giảng dạy và tuyên truyền pháp luật. Vì vậy, phải tuyệt đối gương mẫu chấp hành đường lối chính sách của Đảng và pháp luật của Nhà nước, thực hiện nghiêm túc 6 điều Bác Hồ dạy Công an nhân dân, 11 điều cấm cán bộ chiến sĩ Công an nhân dân không được làm. Bởi họ không chỉ

là người truyền đạt kiến thức mà còn là những tấm gương về nhân cách, đạo đức và lối sống của ngành công an nói chung.

Ai đó từng nói “người giáo viên bình thường mang đến chân lý cho trò, người giáo viên giỏi biết đưa trò đi tìm chân lý”. Trong quá trình giảng dạy, những giảng viên của Trường Đại học Cảnh sát nhân dân luôn là người hướng dẫn nhiệt tình để học viên phát huy được hết khả năng nghiên cứu và sáng tạo. Bên cạnh việc truyền đạt tri thức, họ còn truyền cả lửa nghề, chuyển tải chiến thuật, tâm thuật và nhân thuật. Ngành công an là một ngành đặc thù nhiều khó khăn, gian khổ và nguy hiểm, vì vậy những sinh viên khi đến với Nhà trường phải xác định được lập trường tư tưởng chính trị vững vàng, tuyệt đối trung thành với sự nghiệp của Đảng, tinh thông về nghiệp vụ, có ý thức kỷ luật và tinh thần trách nhiệm cao, với động cơ học tập là phục vụ nhân dân, phục vụ sự nghiệp đấu tranh phòng, chống tội phạm và bảo vệ Tổ quốc.

Được đứng trên bục giảng với vai trò người thầy truyền tải kiến thức là niềm hạnh phúc, tự hào của người làm công tác giảng dạy. Nhưng làm thế nào để sinh viên có thể tiếp nhận kiến thức một cách trọn vẹn, hiệu quả nhất? Làm sao để diễn đạt dễ nghe, dễ hiểu, giúp sinh viên vận dụng đúng vào thực tiễn công tác sau khi ra trường? đó là một trong những trách nhiệm nặng nề mà người giảng viên phải hoàn thành tốt. Nó đòi hỏi giảng viên phải có đủ Tâm và Tài; phải liên tục tìm tòi, trau dồi kiến thức hoàn chỉnh giáo án, kết hợp nhuần nhuyễn giữa kiến thức bài giảng và thực tiễn sinh động của cuộc đấu tranh phòng, chống tội phạm để bài giảng thêm phong phú, hấp dẫn, tạo hứng thú, say mê cho người học, góp phần nâng cao hiệu quả quá trình truyền đạt và tiếp nhận tri thức. Có thể nói, trong thời đại

khoa học công nghệ phát triển như vũ bão hiện nay thì tấm gương tự học, tự rèn luyện của người thầy nói chung và những người thầy mang trên mình chiếc áo màu xanh nói riêng càng trở nên cần thiết hơn bao giờ hết.

Nét đặc thù của các trường công an, đó là khoảng cách giữa thầy và trò không khác biệt, đều là đồng chí, đồng đội, là người anh đi trước hướng dẫn đàn em. Nhiều đồng chí đang công tác, chiến đấu, đảm nhiệm chức vụ quan trọng tại địa phương đã quay trở lại trường để tiếp tục nâng cao tri thức. Họ cũng mang theo kho tủ liệu thực tế khổng lồ để những người giảng viên tương tác, tham khảo. Bên cạnh đó, các chuyến đi thực tế tại địa phương cũng chính là cơ hội để người làm công tác giảng dạy có thể tiếp cận thực tiễn, bởi phạm vi của người thầy không phải chỉ bó hẹp trong Nhà trường, mà là trên nhiều mặt trận nóng bỏng đấu tranh phòng, chống tội phạm. Mặt khác, thực hiện định hướng đổi mới giáo dục gắn quá trình đào tạo với thực tiễn chiến đấu, công tác của Ngành, các khoa nghiệp vụ cũng thường xuyên phối hợp với công an các đơn vị, địa phương để sưu tầm, sưu tập hệ thống tài liệu, giáo cụ trực quan, phục vụ cho sinh viên các chuyên ngành nghiên cứu học tập.

Để đào tạo một lớp người hoàn thiện cả đức và tài, đủ khả năng thực hiện nhiệm vụ khó khăn phức tạp đó, người làm công tác giảng dạy không chỉ truyền thụ tri thức, mà phải truyền cho học viên đạo đức, phẩm chất của người Công an để không ngừng phấn đấu rèn luyện trở thành người chiến sĩ CAND vừa hồng vừa chuyên. Niềm vui của người thầy chính là thành tích, là chiến công của các thế hệ học viên mà họ đào tạo, xứng đáng là người chiến sĩ công an nhân dân vì nước quên thân vì dân phục vụ. ■

N.T.A

Nhà văn L.N.Tonxtoi từng nói: “Để đạt được thành tích trong công tác, người thầy giáo phải có một phẩm chất - đó là tình yêu. Người thầy giáo có tình yêu trong công việc là đủ cho họ trở thành người giáo viên tốt”. Nhiệm vụ của người giảng viên nghiệp vụ Cảnh sát điều tra (CSĐT) không chỉ là trang bị cho sinh viên một bản lĩnh chính trị vững vàng, tinh thông về pháp luật và nghiệp vụ, nhạy bén, sáng tạo trong công việc mà còn là lòng yêu nghề sâu sắc. Muốn vậy, người giảng viên nghiệp vụ CSĐT ngoài năng lực chuyên môn, phải luôn mang theo hành lý lên giảng đường là tình yêu nghề và chữ: “Tâm” sâu sắc. Chúng tôi, những giảng viên nghiệp vụ CSĐT luôn tự hào với trách nhiệm của Đảng, của Ngành và Nhà trường giao cho, luôn cố gắng nỗ lực đóng góp cho sự nghiệp trồng người, đào tạo những sĩ quan nghiệp vụ Cảnh sát phục vụ đất nước bằng chữ “tâm” và tình yêu nghề nghiệp.

Người giảng viên nghiệp vụ CSĐT trong giai đoạn hiện nay luôn phải đáp ứng nhu cầu lĩnh hội tri thức khoa học, thông tin thực tiễn ngày càng cao của sinh viên. Muốn vậy, mỗi người

thầy phải không ngừng hoàn thiện năng lực công tác, phải cập nhật kiến thức pháp luật, nghiệp vụ, nghiên cứu thực tiễn hoạt động điều tra, đổi mới phương pháp dạy học. Đó là những chất liệu cần thiết để mỗi giảng viên nghiệp vụ CSĐT xây dựng thành những bài giảng tốt. Người thầy đứng trên bục giảng không chỉ trình bày từng lời, từng chữ trong trang giáo án soạn sẵn, như người ca sĩ trình bày đúng câu chữ trong tác phẩm của người nhạc sĩ. Người giảng viên nghiệp vụ CSĐT trong công tác của mình phải là người nhạc sĩ khi soạn giáo

án, phải là người ca sĩ khi trình bày bài giảng và là người đạo diễn chương trình để có thể truyền tải trọn vẹn nội dung đến từng đối tượng học. Vì vậy, người giảng viên đòi hỏi phải chuẩn bị thật kỹ những tri thức lý luận chuyên ngành CSĐT, nắm vững mục đích giảng, phương pháp giảng, đối tượng giảng để xây dựng giáo án. Giáo án phải truyền tải được đầy đủ nội dung giảng, liên hệ chặt chẽ với thực tiễn công tác điều tra tội phạm, phải lấy sinh viên làm trung tâm. Khi đứng trên bục giảng, giảng viên phải truyền tải cho sinh viên đầy đủ kiến thức lý

TỰ HÀO LÀ GIẢNG VIÊN KHOA NGHIỆP VỤ CẢNH SÁT ĐIỀU TRA

✎ **ThS. Nguyễn Thanh Minh - Nguyễn Bá Thắng**
GV Khoa NV.CSĐT - Trường Đại học CSND

luận nghiệp vụ, đưa ra các tình huống thực tiễn và giúp sinh viên chủ động tiếp cận thực tiễn, liên hệ thực tiễn, mạnh dạn đưa ra hướng giải quyết những vấn đề vướng mắc, khó khăn trong thực tiễn hoạt động điều tra ở nhiều địa phương. Người thầy nghiệp vụ CSĐT cần phải định hướng sinh viên phát triển tư duy lý luận, giải quyết tình huống nghiệp vụ, khuyến khích sinh viên tư duy và trân trọng ý kiến sáng tạo của sinh viên, khuyến khích sinh viên tranh luận khoa học một cách bình đẳng với nhau và với giảng viên, gợi mở cho sinh viên những hướng giải quyết mới, tránh lý luận sáo rỗng, rập khuôn, máy móc, áp đặt quan điểm chủ quan của giảng viên, hạn chế tư duy sáng tạo của sinh viên.

Mỗi nghề nghiệp trong xã hội, dù lao động chân tay hay lao động trí óc, đều cần có chữ “tâm”. Đối với người giảng viên nghiệp vụ CSĐT làm sự nghiệp trồng người, chữ “tâm” đó càng quan trọng. Mỗi giảng viên Khoa nghiệp vụ CSĐT luôn phải mang theo chữ “tâm” làm hành trang nghề nghiệp cho riêng mình. Chỉ có chữ “tâm” mới giúp cho giảng viên giữ ấm ngọn lửa nhiệt huyết, giữ được sợi dây gắn kết giữa

giảng viên và sinh viên bằng “*kỷ cương, tình thương, trách nhiệm*”. Trong mỗi bài giảng, mỗi giờ giảng, mỗi giờ thảo luận tình huống nghiệp vụ, giảng viên phải đặt vào đó sự tâm huyết, trăn trở sao cho sinh viên hiểu thấu đáo, tường tận, phát huy được năng lực, kỹ năng và tư duy sáng tạo, để giờ giảng sau sẽ phải sâu sắc, thành công hơn giờ giảng trước. Đó cũng là con đường để mỗi giảng viên trẻ Khoa nghiệp vụ CSĐT hoàn thiện năng lực bản thân. Bên cạnh đó, người giảng viên nghiệp vụ CSĐT khi lên giảng đường phải mang theo lòng nhiệt huyết, yêu nghề sâu sắc. Người giảng viên nghiệp vụ CSĐT không chỉ trang bị tri thức, kinh nghiệm thực tiễn cho sinh viên, mà còn phải giúp sinh viên hình dung công tác thực tiễn, chỉ ra những nét hay, nét đẹp, sự cao quý và tầm quan trọng của chuyên ngành sinh viên đang theo học, giúp sinh viên nuôi dưỡng tình yêu ngành, yêu nghề và lòng say mê công việc, có khả năng tự nghiên cứu, đúc kết kinh nghiệm, tự nâng cao kỹ năng nghề nghiệp. Giảng viên nghiệp vụ phải là người truyền ngọn lửa yêu nghề cho sinh viên, giúp sinh viên hình thành cái “tâm” nghề nghiệp, luôn nêu cao ý chí phấn đấu, nhiệt tình

trong công tác thực tiễn đấu tranh phòng chống tội phạm, giữ vững bản lĩnh chính trị, đạo đức nghề nghiệp, đủ sức đương đầu, miễn nhiễm trước cám dỗ, nguy hiểm trong công tác, chống thói lười lao động, lười suy nghĩ, bình quân chủ nghĩa. Tình yêu nghề nghiệp như một môi trường xúc tác để chữ “tâm” và chữ “tài” của người giảng viên thêm thăng hoa, phát triển.

Đề án số 1044/ĐA-T48(ĐT) ngày 16/7/2007 về tăng cường, đổi mới giáo dục và đào tạo giai đoạn 2006 - 2020 đã xác định mục tiêu đến năm 2020, Trường Đại học CSND phải có bước chuyển biến cơ bản về chất lượng, đáp ứng yêu cầu về kiểm định chất lượng trường Đại học và đạt mức cao ở tất cả các tiêu chuẩn, tiêu chí kiểm định; hoàn thiện hệ thống cơ sở vật chất, nâng cao năng lực của đội ngũ cán bộ, giảng viên; tăng cường đổi mới công tác dạy học theo chuẩn quốc gia và tích cực tiếp cận thành tựu khoa học công nghệ hiện đại, phấn đấu xây dựng Trường Đại

học CSND thành trung tâm đào tạo, nghiên cứu khoa học có chất lượng cao của lực lượng CSND nói riêng và của cả hệ thống các trường đại học cả nước nói chung. Để thực hiện tốt mục tiêu trên, từng cán bộ, giảng viên nhà trường nói chung phải nỗ lực không ngừng trong công tác, tích cực nghiên cứu đổi mới phương pháp làm việc, hoàn thiện năng lực cá nhân và huy động được sức mạnh, trí tuệ tập thể. Đối với Khoa Nghiệp vụ CSĐT, trong những năm qua, được sự quan tâm, chỉ đạo sâu sát của Đảng ủy, Ban

Giám hiệu nhà trường và sự nỗ lực của tập thể giảng viên, Khoa Nghiệp vụ CSĐT đã đạt được những thành tích rất đáng khích lệ trong công tác giảng dạy, nghiên cứu khoa học, biên soạn tài liệu dạy học... Những thành tích đó đã được các cấp ghi nhận với 3 năm liền đơn vị đạt danh hiệu “Đơn vị quyết thắng”, được Lãnh đạo Bộ Công an tặng Cờ thi đua. Là một tập thể đoàn kết gắn bó và thống nhất, mỗi giảng viên Khoa nghiệp vụ CSĐT luôn ý thức được trách nhiệm và niềm vinh dự của bản thân

khi đứng trên bục giảng với vai trò người giảng viên Khoa Nghiệp vụ CSĐT, luôn cố gắng hoàn thiện bản lĩnh chính trị, đạo đức, trình độ nghiệp vụ và năng lực thực tiễn, kỹ năng nghề nghiệp. Trong thời gian tới, tiếp tục phát huy những thành tích đã đạt được, góp phần thực hiện tốt đề án công tác năm học và Đề án phát triển của nhà trường, lãnh đạo và giảng viên Khoa Nghiệp vụ CSĐT tích cực tập trung phấn đấu, rèn luyện trên các mặt công tác trọng tâm:

- Về công tác chính trị: Mỗi giảng viên giữ vững bản lĩnh chính trị, niềm tin vào Đảng, vào sự nghiệp cách mạng mà cả dân tộc ta đã lựa chọn, tuyệt đối trung thành với tổ quốc, hết lòng phục vụ tổ quốc, phục vụ nhân dân. Mỗi giảng viên nghiệp vụ CSĐT trong quá trình giảng dạy phải lan tỏa đến mọi sinh viên niềm tin cách mạng, bồi đắp ở mỗi sinh viên lập trường tư tưởng vững vàng, hết lòng phục vụ Đảng, vì sự nghiệp chính trị của toàn Đảng, toàn dân ta.

- Về đạo đức, lòng yêu

nghe: Lãnh đạo Khoa Nghiệp vụ CSĐT luôn chú trọng quán triệt, giáo dục cán bộ, giảng viên trong đơn vị ý thức được trách nhiệm cá nhân đối với tập thể, tận tâm, nhiệt huyết với sự nghiệp giáo dục sinh viên, luôn yêu nghề và luôn tự hào với sự nghiệp giáo dục. Mỗi giảng viên phải tự nhắc nhở, tự rèn giữa cho mình một chuẩn mực đạo đức trong sáng, một tình yêu chân chính đối với sự nghiệp giảng viên mà mình đã chọn. Đạo đức nhà giáo, năm lời thể danh dự của CAND, mười điều kỷ luật và Sáu điều dạy của Bác Hồ đối với CAND phải luôn là tôn chỉ, phương châm sống và làm việc của mỗi người giảng viên Khoa Nghiệp vụ CSĐT.

- Về trình độ nghiệp vụ và năng lực thực tiễn: Để xứng đáng là người giảng viên Nghiệp vụ CSĐT, mỗi giảng viên tiếp tục tìm tòi, học hỏi, nghiên cứu lý luận và thực tiễn, tăng cường công tác thực tiễn, hoàn thiện năng lực thực tiễn và năng lực giảng dạy. Giảng dạy phải gắn lý luận với thực tiễn, đáp ứng yêu cầu thực tiễn, phát huy được sự năng động, tư duy sáng tạo của sinh viên. Bên cạnh đó, mỗi giảng viên phải tự rèn luyện, nâng cao kỹ năng nghề nghiệp. Mỗi giáo án, mỗi giờ giảng phải

thật sự là mỗi giờ nghiên cứu nghiệp vụ điều tra lời cuốn... Muốn vậy, mỗi giảng viên Nghiệp vụ CSĐT phải tiếp tục đổi mới phương pháp dạy học, phải thay đổi hoàn toàn tư duy từ “người thầy là trung tâm” sang tư duy “lấy người học là trung tâm”, phát huy hơn nữa tư duy sáng tạo của mỗi sinh viên, khuyến khích sinh viên tranh luận, đóng góp ý kiến trong mỗi bài giảng, mỗi sinh viên khi ra khỏi lớp phải nắm được nội dung bài học và cảm nhận được sự thú vị trong mỗi bài học.

- Giảng viên nghiệp vụ cần phải là người truyền lửa đam mê: Truyền thụ kiến thức nghiệp vụ CSĐT cũng phải đồng thời là quá trình truyền cảm hứng, lòng yêu nghề, yêu ngành cho mỗi sinh viên. Vinh dự lớn lao cũng là trọng trách nặng nề, người giảng viên nghiệp vụ CSĐT phải là người thắp lên ngọn lửa đam mê, lòng nhiệt huyết trong mỗi sinh viên. Qua từng trang giáo án, từng tình huống nghiệp vụ, những mất mát, đau thương, những thành tích và bài học kinh nghiệm mà đồng đội đã trải qua trong đấu tranh phòng, chống tội phạm hay niềm hân hoan, hạnh phúc vỡ òa khi phá thành công một chuyên án lớn..., giảng viên nghiệp

vụ CSĐT ươm mầm đam mê nghề nghiệp trong mỗi sinh viên chuyên ngành. Rồi từ đó, sự quan tâm ân cần, sự lôi cuốn trong từng tiết học, căng thẳng trong những tình huống thực tế... sẽ làm cho hạt mầm kia thức giấc, làm cho ánh sáng ngọn lửa đam mê nghề nghiệp trong tim mỗi sĩ quan Cảnh sát tương lai ngày càng bùng sáng.

Trong giai đoạn hiện nay, Trường Đại học CSND đang có những bước chuyển biến mang tính lịch sử, ngày càng khẳng định vai trò, vị trí của mình trong hệ thống giáo dục đại học Việt Nam nói chung và hệ thống giáo dục CAND nói riêng. Tiếp nối truyền thống xây dựng và trưởng thành của Trường Đại học CSND, chúng tôi tự hào là giảng viên Khoa nghiệp vụ CSĐT, ý thức được trọng trách, nhiệm vụ của mình trong sự nghiệp trồng người và đóng góp vào sự thành công, phát triển chung của nhà trường. Mỗi giảng viên luôn nỗ lực là một người thầy tận tâm với nghề, tận tụy với từng thế hệ sinh viên, góp phần đào tạo nên những thế hệ sinh viên Đại học CSND vừa hồng, vừa chuyên, đáp ứng được yêu cầu công tác đấu tranh phòng chống tội phạm trong thực tiễn. ■

N.T.M - N.B.T

PHẤN ĐẤU, RÈN LUYỆN ĐỂ CÓ ĐƯỢC NHỮNG PHẨM CHẤT CỦA NGƯỜI THẦY GIÁO CÔNG AN NHÂN DÂN

✎ **Bùi Doãn Hiền*** - ✎ **Hồ Phi Toàn****

*Cán bộ phòng QLĐT - Trường Đại học CSND

**Cán bộ Phòng QLNCKH - Trường Đại học CSND

Tục ngữ Việt Nam có câu: “Không thầy, đổ mày làm nên”, “Nhất tự vi sư, bán tự vi sư”. Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng đã dạy rằng: “Vì lợi ích mười năm trồng cây, vì lợi ích trăm năm trồng người”. Để trồng được những cây tốt, tạo ra những con người có ích cho xã hội thì nhiệm vụ của “người trồng” là hết sức quan trọng. Đối với sự nghiệp giáo dục đào tạo, nhiệm vụ “trồng người” đó do những người thầy giáo, cô giáo đảm nhiệm.

Lịch sử dân tộc Việt Nam từ ngàn xưa đến nay đã cho thấy, ở bất kỳ thời kỳ nào, luôn có những tấm gương về người thầy cao quý, tài năng và đức độ trên nhiều lĩnh vực. Bên cạnh đó, xã hội ta cũng không ngừng phê phán, lên án những người thầy mất phẩm chất đạo đức, thiếu cả tài và đức. Xã hội ngày càng phát triển, thì vai trò của người thầy cũng sẽ có thay đổi tất yếu, đặc biệt trong nền kinh tế thị trường hiện nay, với nhiều tác động dễ làm thay đổi phẩm chất cao quý của người thầy hoặc phát sinh những suy nghĩ lệch lạc về nghề dạy học. Muốn xứng đáng với vị trí được xã hội tôn vinh, người học kính trọng, mỗi người thầy cần không ngừng phấn đấu, rèn luyện để ngày càng hoàn thiện bản thân, đặc biệt là những người thầy giáo Công an nhân dân, gánh vác trọng trách đào tạo ra đội ngũ cán bộ chiến sỹ Công an có đủ đức, đủ tài, đủ bản lĩnh để thực hiện nhiệm vụ nặng nề mà Đảng, Nhà

nước và nhân dân giao phó, đó là phòng ngừa, đấu tranh chống tội phạm để bảo vệ An ninh Quốc gia, giữ gìn trật tự, an toàn xã hội. Trong phạm vi bài viết này, chúng tôi xin đề cập đến những phẩm chất cần thiết và những điều cần tránh của người thầy giáo CAND trong giai đoạn hiện nay:

1. Những phẩm chất cần phải có:

- *Một là, đức và tài:*

Bác Hồ đã từng nói:

“Trời có bốn mùa: Xuân, Hạ, Thu, Đông.

Đất có bốn phương: Đông, Tây, Nam, Bắc

Người có bốn đức: Cần, Kiệm, Liêm, Chính.

Thiếu một mùa, thì không thành trời.

Thiếu một phương, thì không thành đất

Thiếu một đức, thì không thành người”.

Có thể thấy rằng, đức là gốc của con người. Trong lĩnh vực giáo dục, phẩm chất này càng quan trọng bởi để tạo ra nhân cách cho người học, thì trước hết người thầy phải biết thuyết phục người học bằng chính đạo đức, nhân cách cao đẹp của mình. Người thầy giáo Công an nhân dân cần có thái độ, tác phong chuẩn mực khi đứng trên bục giảng và ngay cả trong suy nghĩ; vừa phải là người thầy, người cán bộ chiến sỹ Công an nhân dân, vừa là tấm gương mẫu mực về đạo đức để sinh viên noi theo.

Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh cũng từng nói: “*Có đức mà không có tài thì làm việc gì cũng khó, có tài mà không có đức là người*

vô dụng”. Đức là gốc, tài là quan trọng. Do đó, người thầy không những phải có đạo đức mà còn phải có tài năng về trí tuệ và tài năng trong hoạt động sư phạm. Muốn được như vậy, người thầy giáo Công an nhân dân phải luôn học tập không ngừng để nâng cao trình độ, hoàn thiện bằng cấp, học vị. Và khi đã đủ bằng cấp, học hàm, học vị thì cũng cần tiếp tục việc học để bồi dưỡng nâng cao hơn nữa, không được tự thỏa mãn với bản thân. Đặc biệt, trong xu thế toàn cầu hóa, mở cửa hội nhập với thế giới, đòi hỏi mỗi người thầy phải luôn nỗ lực nâng cao trình độ về ngoại ngữ, tin học để không bị tụt hậu với thời đại.

- Hai là, chăm chỉ chịu khó và tâm huyết với nghề:

Đây là đức tính không thể thiếu ở mỗi người thầy giáo Công an nhân dân. Người thầy không chỉ làm việc trong giờ hành chính, chỉ cần bước ra khỏi lớp học, ra khỏi cơ quan là chấm dứt hoạt động sư phạm mà phải luôn tiếp tục suy nghĩ về nội dung, phương pháp giảng, về thái độ tiếp nhận bài học của sinh viên... để tự đổi mới. Những ai đã làm thầy thì chắc hẳn từng trải qua cảnh thức khuya, dậy sớm, trần trở với giáo án, bài giảng, với công tác nghiên cứu khoa học và cũng gặp không ít khó khăn, thử thách. Vì vậy, người thầy phải biết vượt qua những khó khăn, không được phép chán nản, ngừng nghỉ, bỏ cuộc hay tự thỏa mãn với bản thân mình; phải luôn tìm tòi, học hỏi, sáng tạo để đem lại chất lượng cao nhất trong công tác giảng dạy.

Bên cạnh đó, một đòi hỏi không thể thiếu đối với người thầy giáo Công an nhân dân là phải có tâm huyết với nghề dạy học, với sự nghiệp giáo dục Công an nhân dân, là động lực để người thầy hứng thú, say mê chăm chút cho từng bài giảng, từng nội dung tiết giảng. Khi có tâm huyết, người thầy mới nỗ lực tìm tòi, nghiên cứu, chỉnh lý, bổ sung nội dung và

phương pháp để đem lại hiệu quả cao nhất trong giảng dạy, giúp người học có thể vận dụng những nội dung được truyền đạt một cách tốt nhất vào thực tiễn công tác. Đồng thời, người thầy giáo Công an nhân dân phải luôn xác định tư tưởng về nhiệm vụ cao cả mà mình đang thực hiện, cố gắng khắc phục và vượt qua những khó khăn, thử thách, tất cả vì học sinh thân yêu, vì sự nghiệp giáo dục Công an.

- Ba là, nói và làm:

Tục ngữ có câu: “Lời nói không mất tiền mua, lựa lời mà nói cho vừa lòng nhau”. Nghề dạy học của người thầy giáo là «*nghề nói*». Vì vậy, người thầy càng phải cẩn trọng trong lời nói, không phải chỉ khi đứng trên bục giảng mà ngay cả trong cuộc sống thường ngày. Việc phát ngôn của người thầy có ảnh hưởng đến rất nhiều người, rất nhiều thế hệ sinh viên. Nếu thầy nói sai, học sinh sẽ nghe và làm sai, hậu quả của nó sẽ không thể lường hết được. Vì thế, người thầy cần phải “*cẩn ngôn*” và hết sức chú ý vấn đề “*ngôn giáo*”. Khi người thầy phát ngôn phải thật sự chính xác, khách quan và có cơ sở khoa học, tuyệt đối không được nói sai, thiếu cơ sở.

Bên cạnh đó, giữa lời nói và việc làm của người thầy phải đồng bộ, không nói suông, nói được phải làm được. Sự gương mẫu của người thầy trong công tác, trong sinh hoạt chính là yếu tố quan trọng nhất của giáo dục. Bác Hồ đã dạy rằng: “*Giáo viên phải chú ý cả tài, cả đức. Tài là văn hóa, chuyên môn; đức là chính trị. Muốn cho học sinh có đức, thì giáo viên phải có đức... Cho nên thầy giáo, cô giáo phải gương mẫu*”¹. Người thầy giáo có thể huyền thuyên giảng giải hàng giờ đồng hồ, song người học sẽ chẳng nhớ bao nhiêu bằng

¹Bài nói tại lớp học chính trị của giáo viên, năm 1959; dẫn theo “Hồ Chí Minh - Toàn tập”, Nxb Chính trị Quốc gia, Hà Nội, năm 2000, tập 9, tr. 492.

những điều được nhìn thấy, đó mới là những ấn tượng sâu đậm đọng lại trong họ. Sinh viên có thể trở thành “bản sao” của người thầy ở khía cạnh phong cách, bản lĩnh và đạo đức của họ. Vì vậy, người thầy phải là tấm gương cho sinh viên trên tất cả phương diện, đặc biệt là “nói” và “làm” phải đồng bộ. Việc ba hoa, khoác lác, nói sai sự thật là những điều cấm kỵ và càng không được có ở người thầy giáo.

2. Những điều cần phải tránh:

- Một là, bệnh tự cao:

Điều này thường bắt gặp ở những giáo viên mới ra trường, được phân công làm công tác giảng dạy, quản lý giáo dục. Tuy nhiên, đây là điều không nên có ở người thầy giáo Công an nhân dân. Mới ra trường, được làm thầy và được mọi người gọi là “thầy”, chắc chắn các thầy giáo trẻ sẽ có những niềm tự hào, phấn khởi nhất định, nhưng làm thầy không có nghĩa là mình đứng trên người khác, giỏi hơn người khác. Kiến thức nhân loại là vô tận, vì thế đừng tự cho mình là người hiểu biết tất cả, vừa gây khó chịu cho người đối diện, vừa tự tạo khoảng cách trong giao tiếp. Do đó, dù người thầy có giỏi hay am tường sự việc đến đâu, cũng cần lắng nghe ý kiến của người khác và có sự trao đổi hai chiều ; phải khiêm tốn, đó là đức tính cần có của người thầy giáo Công an.

- Hai là, bệnh tự thỏa mãn:

Đây cũng là một điều cần tránh của người thầy giáo Công an nhân dân, đặc biệt là những thầy giáo trẻ. Thực tế cho thấy, đã có không ít trường hợp người thầy tự thỏa mãn với chính bản thân về những gì họ đạt được, từ đó dẫn đến không có ý chí phấn đấu trong công tác giảng dạy, nghiên cứu khoa học. Tuy nhiên, đó là điều không nên có ở người thầy. Khi đạt được thành tích, thì hãy xem đó mới chỉ là phần thưởng động viên cho sự phấn đấu tiếp theo, không nên xem đấy là đỉnh cao của

sự thành đạt mà ngừng phấn đấu, rèn luyện. Trong công tác giảng dạy, học tập, nghiên cứu và cả trong quan hệ, sinh hoạt người thầy phải luôn phấn đấu, rèn luyện, nếu không. Nếu không thì người thầy sẽ không thể cống hiến hết mình cho sự nghiệp giáo dục, sớm muộn gì cũng sẽ bị đào thải hoặc tụt lại phía sau.

- Ba là, lãng phí thời gian và sức khỏe:

Thời gian rất quý báu đối với mỗi người, đặc biệt là đối với người thầy giáo Công an. Do đó, hãy cố gắng hoàn tất công việc ngay hôm nay nếu có thể, đừng để kéo dài sang ngày khác, việc gì cần làm thì phải làm ngay, không trì hoãn. Hãy nói không với những thú làm hại tâm, hại sức; giảm bớt thời gian vô bổ cho những chuyện không cần thiết... Thay vào đó, nên dành nhiều thời gian hơn trong nghiên cứu, học tập, chơi thể thao và đặc biệt cần hạn chế bia rượu vì nó có thể lấy đi của mình nhiều thứ. Thường xuyên rèn luyện thể thao, chăm sóc sức khỏe là việc làm cần phải chú ý để đảm bảo hiệu quả công tác của người thầy.

Làm thầy giáo đã khó, và để trở thành người thầy giáo tốt, người thầy giáo Công an nhân dân gương mẫu, được sinh viên kính trọng lại càng khó hơn. Bản thân mỗi người thầy không thể tự đánh giá mình là người thầy tốt, chỉ có đồng nghiệp, bè bạn và đặc biệt là sinh viên mới làm được điều đó, liệu họ có còn yêu mến, kính trọng người thầy hay không, kể cả khi thầy đứng trên bục giảng hay đã nghỉ hưu. Muốn là người thầy giáo tốt, vẫn còn đó rất nhiều điều “nên và không nên”. Trong phạm vi bài viết, chúng tôi xin nêu một vài điều để bản thân tự rèn luyện và trao đổi cùng đồng nghiệp, phấn đấu xứng đáng với truyền thống vẻ vang của nhà giáo Công an nhân dân Việt Nam. ■

B.D.H - H.P.T

MÀU ÁO XANH QUYÊN DÒNG PHẤN TRẮNG !!!

✍ Nguyễn Chí Thành

GV Bộ Môn NVCS - Trường Đại học CSND

T iết trời những ngày thu về bỗng se lạnh gợi chút nắng hanh hao, dòng người tấp nập, thời gian lặng lẽ trôi qua, bình sáng trong ta những ngọn lửa ấm nồng, sợi dây nối nhịp thời gian của cuộc sống, cảm xúc tạo nên những góc nhìn suy ngẫm và những thước phim đó dường như quay chậm lại, lặng thầm nhắc nhở ta những ký ức về những con người đã cống hiến, vất vả vì ta cả một đời người, ươm mầm vun trồng nên những sĩ quan Cảnh sát tương lai, có lẽ tất cả những điều đó đã hình thành nên trong ta một tình cảm thiêng liêng về một tấm gương - một người Thầy, xây dựng nên hình ảnh người Công an cách mệnh với những phẩm chất đáng quý cần có, góp phần vào sự nghiệp đấu tranh phòng, chống tội phạm, giữ gìn nền an ninh trật tự của đất nước.

Vẫn dáng người thân quen đó, một hình ảnh thật thân thương và trìu mến, tìm về với những ngày xưa cũ Thầy vẫn rất thân quen, với Thầy thì việc truyền đạt kiến thức cho sinh viên là một trách nhiệm nhưng đó cũng là niềm vui, những lúc như vậy dường như những nét mệt mỏi, những lo toan sẽ dần tan biến, những học trò thân yêu là động lực để Thầy hoàn thành xuất sắc nhiệm vụ được giao, làm tốt công tác giảng dạy của mình, vì sự nghiệp trồng người cho đất nước. Đòi điều tâm sự về cuộc đời của một nhà giáo, thật tự

nhiên bởi chất giản dị trong con người Thầy, những kỷ niệm của ngày xưa chợt ùa về trong tôi, tất cả những điều đó làm tôi nhận ra rằng với Thầy mọi sự cố gắng luôn mang lại những bài học bổ ích trong cuộc sống, để thật sự hoàn thiện mình là một sự cố gắng vượt bậc của một người Thầy. Một người Thầy luôn hoạt động không ngừng nghỉ, luôn hết lòng tận tụy, vì sự nghiệp trồng người, luôn là một tấm gương sáng trong công tác giảng dạy và cuộc sống sinh hoạt đời thường, góp phần vào quá trình xây dựng và hoàn thiện nhân cách người Công an cách mệnh ngày nay.

Với Thầy có lẽ nghề nhà giáo là một chuỗi những công việc vất vả đòi hỏi quyết tâm cao và sự nỗ lực, kiên trì để hoàn thành được những chặng đường như vậy. Thầy tâm sự rằng còn nhớ như in cái cảm giác được nhận công tác tại Trường Đại học Cảnh sát nhân dân đó là một niềm vui và sự hân diện không thể tả siết nhưng cũng không tránh khỏi những nỗi lo của nghề nghiệp - những tâm sự thật mộc mạc và chân thành. Trải qua nhiều chặng đường, đối mặt với nhiều khó khăn, sự vấp vấp đó dường như đã làm trưởng thành và hoàn thiện hơn con người trong Thầy. Sự quan tâm, chia sẻ và động viên của những người thân cũng như những người xung quanh đã thực sự trở thành động lực quan trọng cho sự phấn đấu đó. Thành công của ngày hôm nay, bên cạnh sự cố gắng của bản thân thì đó còn là cả

sự yêu thương, dìu dắt, giúp đỡ của gia đình và đồng nghiệp. Sau bao năm đứng trên bục giảng truyền đạt kiến thức cho biết bao thế hệ học sinh, sự tự tin trong con người ấy đã thực sự hòa nhịp với sự đồng cảm, chia sẻ về môn học, phương pháp học tập, nâng cao chất lượng hiệu quả trong dạy và học, cũng từ đó mái tóc người Thầy đã dần bạc trắng với sự âm thầm lặng lẽ trôi của thời gian. Với Thầy thì người làm nghề giáo ngoài công tác chuyên môn, hơn nữa lại trong môi trường lực lượng vũ trang thì điều cần thiết và cũng quan trọng không kém đó là việc hướng ý thức, tư tưởng học tập và rèn luyện trong sinh viên đi theo một quỹ đạo đúng đắn, đấu tranh với những tiêu cực sai phạm, nâng cao tinh thần phê và tự phê, tất cả những điều đó sẽ là chất xúc tác quan trọng trong việc hình thành nên nhân cách người Công an cách mệnh ngay từ trong quá trình đào tạo, giáo dục. Mỗi người sinh viên Cảnh sát luôn là những người xuất sắc khi trúng tuyển vào trường, được đào tạo rèn luyện ở một môi trường nghiêm khắc với sự quản lý tập trung, điều kiện tại chỗ thuận lợi giúp cho sinh viên nâng cao ý thức tự giác học tập và chấp hành tốt kỷ luật điều lệnh Công an nhân dân, đảm bảo cho một lực lượng chính quy, tinh nhuệ, từng bước hiện đại sau này, điều đó luôn là động lực cho quá trình công tác giảng dạy vì sự nghiệp trồng người của Thầy. Đây là trong công tác giảng dạy, ngoài đời thường thì Thầy là một người sâu sắc, luôn lắng nghe những tâm sự của sinh viên, Thầy là người tận tình giúp đỡ những cá nhân sinh viên có hoàn cảnh khó khăn trong cuộc sống, Thầy động viên, hỏi thăm và giúp đỡ, hướng sinh viên đến với những phong trào văn nghệ, thể thao, những hoạt động công tác xã hội mang tính cộng đồng cao, khuyến khích sự sáng tạo và năng động của sinh viên trong hòa nhập với cuộc sống hơn nữa, tất cả những

điều đó làm Thầy thực sự trở nên gần gũi như một bậc tiền bối đi trước, sẽ không quá nếu nói rằng đó là sự hướng dẫn chỉ bảo tận tình của một “người cha” thứ hai trong môi trường vũ trang, sợi dây đồng cảm và sẻ chia đã thực sự gắn kết người Thầy đáng mến đó với những sinh viên của mình. Có lẽ, nghề giáo quan trọng ở cái tâm, lòng nhiệt huyết, điều đó càng có ý nghĩa hơn trong môi trường giáo dục của lực lượng vũ trang nhân dân. Sự ươm mầm và vun trồng nên những sĩ quan Cảnh sát tương lai với Thầy là một niềm vinh dự lớn lao, nghề giáo Công an nhân dân tuy không căng thẳng truy bắt tội phạm hay sự lo lắng cho sự bình yên mỗi khi đêm xuống nhưng với mỗi cống hiến thầm lặng thì đó là sự khởi đầu, nền tảng quan trọng cho sự nghiệp đấu tranh phòng, chống tội phạm, được trông thấy những sĩ quan Cảnh sát tương lai trưởng thành và hoàn thiện trong cuộc sống thì đó là niềm vui và hạnh phúc cho người nhà giáo. Những sự âm thầm trong bước đường công tác thời gian qua dường như hiện hữu lên trên ánh mắt người Thầy hôm nay, áp lực trong công việc với những tiêu chí đặt ra đòi hỏi ngoài thời gian lên lớp thì Thầy còn phải tìm kiếm tài liệu, đầu tư nghiên cứu chuyên sâu để phục vụ cho công tác giảng dạy, sự trăn trở của một người Thầy đó là những trang giáo án sao cho học sinh dễ hiểu nhất, sát sao với thực tiễn công tác nhất, đảm bảo khả năng vận dụng của sinh viên trong từng hoàn cảnh thực tế, trường hợp cụ thể, phục vụ cho công tác đấu tranh phòng, chống tội phạm sau này.

Mỗi con đò, mỗi nhà giáo là những người đưa đò, luôn tận tâm sao cho con đò đó cập được bến bờ của cuộc sống được vững chắc nhất. Mỗi chặng đường lớn lên của mỗi con người luôn có dấu ấn của người Thầy, người Cô, sự dìu dắt đó làm chúng ta thực sự đã lớn

(Xem tiếp trang 43)

Là người luôn tận tâm, suy tính cho vận mệnh nước nhà ở hiện tại và cả tương lai, từ khi sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh dành tất cả tình cảm và tấm lòng mình cho sự nghiệp trồng người. Nhân dịp kỷ niệm 46 năm ngày Bác Hồ gửi bức thư cuối cùng cho ngành Giáo dục (15/10/1968 - 15/10/2014) được đăng trên Báo nhân dân số 5299 ngày 16/10/1968, chúng ta cùng nhìn lại những điều Bác dành cho cán bộ, giáo viên, công nhân viên, học sinh, sinh viên và qua đó đúc kết thành những bài học có ý nghĩa trong việc dạy và học hiện nay.

Nội dung bức thư được in trên báo Nhân dân số 5299 ra ngày 16/10/1968 như sau:

Các cô, các chú và các cháu thân mến,

Nhân dịp đầu năm học thứ tư chống Mỹ, cứu nước, Bác thân ái gửi lời thăm hỏi tất cả các cô, các chú và các cháu.

Trong hoàn cảnh cả nước có chiến tranh, sự nghiệp giáo dục của chúng ta vẫn phát triển nhanh, mạnh hơn bao giờ hết.

Bác vui lòng biết rằng mặc dù hoàn cảnh khó khăn, hiện nay miền Bắc nước ta đã có một vạn hai nghìn trường phổ thông, mỗi xã đều có trường

HỌC TẬP NHỮNG ĐIỀU BÁC DẠY TRONG BỨC THƯ CUỐI CÙNG GỬI CHO NGÀNH GIÁO DỤC 15/10/1968

✍ Lê Đức Anh

GV Bộ môn NVCS - Trường Đại học CSND

cấp I, nhiều xã đã có trường cấp II, các huyện đều có ít nhất một trường cấp III. Số người đi học đã hơn sáu triệu, trong đó có hơn một triệu cán

bộ và công nông đang học bổ túc văn hoá. Số người vào học đại học và trung học chuyên nghiệp tăng gần gấp ba lần so với trước kháng chiến

chống Mỹ. Hơn 30 trường đại học và 200 trường trung học chuyên nghiệp đã phối hợp chặt chẽ với các ngành và các địa phương, đẩy mạnh công tác đào tạo cán bộ, tập trung cũng như tại chức.

Các trường đã có nhiều cố gắng trong việc thi đua dạy tốt và học tốt bảo đảm an toàn cho thầy và trò, làm cho đời sống vật chất và tinh thần ngày càng tiến bộ.

Mặc dù Mỹ đã điên cuồng đánh phá miền Bắc ác liệt, chúng không những đã thất bại thảm hại trên mặt trận chính trị, quân sự, mà ta đã thắng chúng cả trên mặt trận giáo dục và đào tạo cán bộ.

Làm được như vậy là nhờ Đảng có đường lối đúng đắn, quân đội và nhân dân ta rất anh hùng và cũng do các cô, các chú, các cháu trong các trường học đã cùng nhau vượt qua nhiều khó khăn để hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Nhân dịp này, Bác khen ngợi những cố gắng và thành tích mà các cô, các chú và các cháu đã đạt được.

Nhưng để quốc Mỹ vẫn còn ngoan cố. Cách mạng nước ta còn phải khắc phục nhiều khó khăn gian khổ để đạt thắng lợi hoàn toàn. Hiện nay, Đảng và nhân dân giao cho các cô, các chú, các cháu nhiệm vụ lớn hơn trước. Vì vậy, Bác nhắc các cô, các chú

và các cháu mấy điều sau đây:

- Thầy và trò phải luôn luôn nâng cao tinh thần yêu Tổ quốc, yêu chủ nghĩa xã hội, tăng cường tình cảm cách mạng đối với công nông, tuyệt đối trung thành với sự nghiệp cách mạng, triệt để tin tưởng vào sự lãnh đạo của Đảng, sẵn sàng nhận bất kỳ nhiệm vụ nào mà Đảng và nhân dân giao cho, luôn luôn cố gắng cho xứng đáng với đồng bào miền Nam anh hùng.

- Dù khó khăn đến đâu cũng phải tiếp tục thi đua dạy tốt và học tốt. Trên nền tảng giáo dục chính trị và lãnh đạo tư tưởng tốt, phải phấn đấu nâng cao chất lượng văn hoá và chuyên môn nhằm thiết thực giải quyết các vấn đề do cách mạng nước ta đề ra và trong một thời gian không xa, đạt những đỉnh cao của khoa học và kỹ thuật.

- Các cô, các chú và các cháu cùng nhau tổ chức và quản lý đời sống vật chất và tinh thần ở các trường học ngày một tốt hơn, tăng cường bảo đảm sức khoẻ và an toàn.

Nhiệm vụ của cô giáo, thầy giáo là rất quan trọng và rất vẻ vang.

Giáo dục là sự nghiệp của quần chúng. Cần phải phát huy đầy đủ dân chủ xã hội chủ nghĩa, xây dựng quan hệ thật tốt, đoàn kết thật chặt chẽ giữa thầy và thầy, giữa thầy

và trò, giữa học trò với nhau, giữa cán bộ các cấp, giữa nhà trường và nhân dân để hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ đó.

Giáo dục nhằm đào tạo những người kế tục sự nghiệp cách mạng to lớn của Đảng và nhân dân ta, do đó các ngành, các cấp Đảng và chính quyền địa phương phải thật sự quan tâm hơn nữa đến sự nghiệp này, phải chăm sóc nhà trường về mọi mặt, đẩy sự nghiệp giáo dục của ta lên những bước phát triển mới.

Bác mong chờ những thành tích mới của các cô, các chú và các cháu.

Chào thân ái và quyết thắng BÁC HỒ¹.

Trong 23 bức thư mà Bác Hồ gửi cho ngành Giáo dục, bức thư năm 1968 có ý nghĩa rất lớn, thời điểm này sức khỏe của Bác đã yếu đi rất nhiều bởi Bác lo rất nhiều cho vận nước nhưng Bác vẫn đặc biệt quan tâm đến ngành Giáo dục. Đã nửa thế kỉ trôi qua, dân tộc và nhân loại có biết bao thay đổi nhưng lời dạy của Bác viết trong tâm thư cuối cùng cho đến nay vẫn còn nguyên giá trị, được Đảng và Nhà nước ta, nhất là các thế hệ hoạt động trong ngành giáo dục, đào tạo xem đó là tài sản vô giá, là hành trang, để mỗi thầy, cô giáo

¹Tư liệu Hồ Chí Minh toàn tập, Nxb Chính trị Quốc gia tập 12, tr 402 - 404.

phấn đấu tích cực, góp phần cho ngành giáo dục nước nhà phát triển vững mạnh.

Đọc lại bức thư cuối cùng Bác gửi cho các cán bộ, cô giáo, thầy giáo, công nhân viên, học sinh, sinh viên cũng như đọc lại những bức tâm thư của Bác gửi cho ngành Giáo dục, ở thư nào Bác cũng thăm hỏi, chúc mừng, khen ngợi, và rồi Bác không quên căn dặn, chỉ dẫn, định hướng, mong mỏi, yêu cầu đối với giáo dục trong việc đào tạo thế hệ cách mạng cho đời sau là việc cần thiết.

Trong thư, Bác đặt ra nhiệm vụ đối với thầy và trò, đó là *“Thầy và trò phải luôn luôn nâng cao tinh thần yêu Tổ quốc, yêu chủ nghĩa xã hội, tăng cường tình cảm cách mạng đối với công nông, tuyệt đối trung thành với sự nghiệp cách mạng, triệt để tin tưởng vào sự lãnh đạo của Đảng, sẵn sàng nhận bất kỳ nhiệm vụ nào mà Đảng và nhân dân giao cho...”* Người nhấn mạnh: *“Trên nền tảng giáo dục chính trị và lãnh đạo tư tưởng tốt, phải phấn đấu nâng cao chất lượng văn hoá và chuyên môn nhằm thiết thực giải quyết các vấn đề do cách mạng nước ta đề ra và trong một thời gian không xa, đạt những đỉnh cao của khoa học và kỹ thuật”*. Đây vừa là sự đòi hỏi, vừa là niềm khích lệ đối với đội ngũ cán

bộ khoa học trong các trường học. Vấn đề nâng cao chất lượng văn hóa và chuyên môn chẳng những nhằm giải quyết những đòi hỏi của thực tiễn nước nhà mà còn tiến tới đỉnh cao của khoa học, kỹ thuật thế giới. Bác còn chỉ rõ, để hoàn thành thắng lợi nhiệm vụ giáo dục thì phải *“xây dựng quan hệ thật tốt, đoàn kết thật chặt chẽ giữa thầy và thầy, giữa thầy và trò, giữa học trò với nhau, giữa cán bộ các cấp, giữa nhà trường và nhân dân...”*. Đây chính là những nội dung cốt lõi mà chúng ta đang thực hiện nhằm phối hợp tốt các lực lượng giáo dục, xã hội hóa giáo dục.

Đặc biệt, trong thư có một điều Bác chú trọng căn dặn đó là *“Dù khó khăn đến đâu cũng phải tiếp tục thi đua dạy tốt và học tốt”*. Lời dạy hết sức sâu sắc của Bác là mục tiêu và động lực cho giáo dục Việt Nam. Trong thời kỳ chiến tranh ác liệt với bao khó khăn, thiếu thốn, nguy hiểm, nền giáo dục cách mạng vẫn tồn tại và phát triển. Vậy thì không có lí do nào để chúng ta không phát triển được giáo dục trong thời kỳ hòa bình. Đối với thầy cô phải Dạy tốt. Đối với học sinh phải Học tốt. Từ *“dạy”* đến *“dạy tốt”*, từ *“học”* đến *“học tốt”* là một quá trình, một sự cố gắng, nỗ lực không ngừng để đạt được.

Làm thế nào để dạy tốt, thực tế cho thấy, năng lực và phẩm chất của người giáo viên không chỉ là người truyền đạt kiến thức cho học sinh mà phải là người tổ chức, hướng dẫn mọi hoạt động nhận thức, giao tiếp, lao động, xã hội... của người học nhằm hình thành và phát triển nhân cách người học theo mục đích giáo dục. Vì vậy, hơn bao giờ hết những người làm nghề “gieo hạt” phải phát huy phẩm chất đạo đức, tư tưởng lối sống lành mạnh, có tinh thần tự học, tự vươn lên, biết áp dụng những kiến thức, phương pháp mới trong quá trình giảng dạy, là những phẩm chất hết sức quan trọng.

Vậy thì làm thế nào để học tốt, không có cách nào khác là chúng ta phải có khả năng tự học, rèn luyện thói quen và niềm say mê học tập suốt đời. Nói đến tự học, trước tiên hãy học tập tấm gương tự học của Bác Hồ. Bác từng nói: *“Đường đời là một chiếc thang không có nấc chót. Học tập là một quyển vở không có trang cuối cùng”*, khi tham dự Đại hội VII Quốc tế Cộng sản tại Moscow, Người đã khai rõ trong lý lịch ở mục “Trình độ học vấn” là “Tự học”. Nhờ tự học, Người biết đến 14 ngoại ngữ, trong đó sử dụng thành thạo 8 ngoại ngữ (Pháp, Anh,

Trung Quốc, Ý, Đức, Tây Ban Nha, Nga, Thái Lan). Chính tự học là một trong những yếu tố quyết định tạo nên thiên tài và trí tuệ của Người.

Hay vị tướng huyền thoại của dân tộc ta đó là Đại tướng Võ Nguyên Giáp - Tổng tư lệnh quân đội nhân dân Việt Nam, cũng là một tấm gương lớn về tự học. Có thể nói Đại tướng Võ Nguyên Giáp là vị tướng không qua trường, lớp đào tạo về quân sự, nhưng đã tự rèn luyện, phấn đấu, tự học không mệt mỏi và trở thành tài năng xuất chúng, giành thắng lợi trong các cuộc chiến chống lại những đội quân nhà nghề, thiện chiến được chỉ huy bởi những tướng cầm quân chuyên nghiệp, được đào tạo bài bản.

Bước vào thời kì đất nước đổi mới và hội nhập quốc tế, nền giáo dục nước nhà đứng trước nhiệm vụ mới cùng với những thời cơ và thách thức mới. Giáo dục là sự nghiệp chung của Đảng, Nhà nước và toàn dân tộc, nhưng người trực tiếp thực hiện nhiệm vụ đó không ai khác chính là các nhà giáo. Lời tâm thư của Bác vì thế có ý nghĩa thực tiễn vô cùng sâu sắc, là phương châm, là ngọn đèn soi rọi dẫn đường cho những người làm công tác giáo dục hôm nay và mai sau. ■

L.Đ.A

Thầy !

*Đôi chân gầy ngày ngày dòn dáo
Tóc già màu tím áo sờn vai
Vị lớp trẻ thế hệ tương lai
Thầy vẫn những đêm dài thao thức*

*Có màng chi tiết trời oi bức
Mồ hôi cay mà thơm nước tình thương
Mái tóc xanh ngày một pha sương
Và bụi phấn còn vương vàng trán*

*Dẫu mệt nhọc nụ cười vẫn sáng
Thầy cho em ánh sáng ngày mai
Ngày em đến ngày của tương lai
Vì đất nước miệt mài góp sức*

*Thầy bảo phải có tài lẫn đức
Dẫu nhọc nhằn quyết mục trung kiên
Dù dòng đời sóng gió triền miên
Lòng trẻ vẫn vẹn nguyên lời dạy*

*Nón nước này sẽ là mãi mãi
Qua khó nghèo rồi lại ấm no
Vượt bao lần gió lớn sóng to
Thầy vẫn vững con đò tri thức.*

Nguyễn Thị Hồng Tươi
Sinh viên CSĐT-D21S - Trường Đại học CSND

CHỮ TÂM CỦA NGƯỜI GIẢNG VIÊN NGHIỆP VỤ

✎ **Phạm Chí Tâm**

Sinh viên CSĐT D20S - Trường Đại học CSND

Gió lạnh ủa về trong đêm, bên căn gác nhỏ người giáo viên đang mở từng trang giáo án, bài giảng khép lại nhưng bài học về cái nghề cái nghiệp giảng dạy thì vẫn mở ra...

Người ta nói mỗi người đến với cái nghề của mình âu cũng nhờ cái duyên, cái phận. Không phải tự nhiên ta trở thành một kĩ sư, một ca sĩ, một công nhân hay một người thầy. Bởi để có thể làm nghề giáo mà lại là người giáo viên nghiệp vụ đúng nghĩa là cả một chặng đường đầy những thăng trầm cùng cái tâm của “kẻ chèo đò sang sông”.

Đứng trên bục giảng, truyền tải kiến thức cho sinh viên, một người thầy trước hết phải có tài. Chữ tài ở đây không chỉ dừng lại ở kiến thức uyên thâm, ở những phạm vi kiến thức một người thầy cần mà còn là cách truyền đạt. Nắm vững kiến thức chuyên môn, có ý thức tu dưỡng, rèn luyện, tiếp thu cái mới nhưng cách truyền tải thụ động, đi theo lối mòn thì những gì người thầy mang lại chỉ còn là chiếc vỏ ốc không hồn. Cách truyền tải thu hút, đổi mới, sáng tạo mới giúp người đang lĩnh hội tri thức có cảm giác muốn học hỏi, tìm tòi. Dù bất cứ môn học nghiệp vụ nào người giáo viên đều phải truyền đạt một lượng kiến thức lý luận rất lớn theo phân phối chương trình chung, tâm lý học viên là cứ bị thu hút theo thực tế,

ví dụ thực tiễn nên cái tài của người giáo viên nghiệp vụ thể hiện ở bản lĩnh truyền đạt làm sao cho nền tảng lý luận cơ bản của bài học tiếp cận học viên một cách tự nhiên, gần gũi, không khô khan, sáo rỗng.

Nhất là đối với người thầy trong xã hội hiện nay cần phải đáp ứng những nhu cầu ngày càng cao của người học. Những phương pháp giảng dạy, những bài giảng sáng tạo nhưng vẫn đáp ứng được lượng kiến thức cần thiết đang là lựa chọn hàng đầu cho những người thầy tâm huyết. Nhận thức được điều đó, mỗi người thầy đều cố gắng tìm tòi, tích lũy nhiều điều mới mẻ từ đồng nghiệp, bạn bè và từ chính những học trò thân thương. Bởi một người thầy chân chính là người thầy nhận thức được vai trò, vị trí của mình, tạo được sợi dây kết nối giữa thầy và trò thật bền vững, lâu dài. Theo tôi sợi dây kết nối này mỗi giảng viên nghiệp vụ phải siết, phải nối nó chặt hơn nữa bằng “ki cương, tình thương, trách nhiệm”.

Đi cùng năm tháng, bất cứ người thầy nào cũng mong muốn truyền tải đến hết cho học trò mình những tri thức hay nhất mà mình tích lũy, trao đổi được. Giải đáp những khúc mắc, làm sao cho học trò mình hiểu được vấn đề và vận dụng tốt vào cuộc sống vào thực

tiền để hoàn thiện nhân cách trưởng thành trong cuộc đời. Chỉ như vậy người thầy mới cảm thấy nhẹ bớt một nỗi âu lo. Còn với một nhà giáo công an, một thầy giáo dạy nghiệp vụ, con đường tri thức ấy liệu có khác?

Thật ra, khoác trên mình màu áo xanh cảnh phục, những người thầy áo xanh mang trên mình hai trọng trách lớn lao: vừa trồng người, vừa bảo vệ Tổ quốc. Những buổi đứng lớp, đưa học viên đến với những kiến thức chuyên ngành, phục vụ công tác sau này là những tiết học đòi hỏi sự dày dặn của người thầy. Không chỉ là lý thuyết suông mà là những bài tập, vụ án thực tế, đòi hỏi tư duy cao, sự tập trung và sức hút của bài giảng.

Kiến thức nghiệp vụ chuyên ngành đào tạo cho học viên Cảnh sát nhân dân là một kiến thức của tri thức khoa học đòi hỏi sự đầu tư sâu và rộng. Nó không cho phép phạm phải bất kỳ một sai lầm nào dù là nhỏ nhất vì đó là sự vận dụng của pháp luật, của đức kết kinh nghiệm thực tiễn, đó là cách giúp sinh viên nắm bắt với những vụ án thực tế, những tình huống cụ thể phát sinh trong quá trình học viên hòa nhập vào thực tiễn. Khi đến với mỗi bài giảng nghiệp vụ không có chỗ cho sự hời hợt vô trách nhiệm mà đó phải là cả một quá trình chắc lọc, nghiên cứu nghiêm túc, có đầu tư về chất và lượng. Mỗi một bài giảng là sự kết hợp sắp xếp khoa học giữa lý luận, thực tiễn. Trong đó pháp luật đóng vai trò nền tảng.

Khó khăn, gian khổ là vậy nhưng theo tháng ngày những người giáo viên nghiệp vụ vẫn luôn sớm khuya bên ngọn đèn bùng sáng niềm tin. Có một học viên từng hỏi: “Thưa thầy? điều gì quan trọng nhất để làm nên một người giáo viên nghiệp vụ đúng nghĩa? Thầy cười triu mến và nói: chữ “tâm”.

Tâm không chỉ là một danh từ hời hợt dành cho nghề giáo. Chữ tâm thiêng liêng và cao cả hơn những gì chúng ta nghĩ. Khi làm một

nghề, chọn nó, ta luôn mang trong mình nhiệt huyết và đam mê cháy bỏng. Nghề giáo cũng vậy, đã là một người thầy, người đưa những chuyến đò sang sông, cập bến tri thức thì nhất định phải có chữ tâm đi đầu. Nếu không có tâm, không nhiệt huyết với nghề thì người thầy cũng như một người bình thường, vô danh, không xứng đáng với cương vị là một người làm nghề giáo, được kính trọng, được nể phục.

Chữ “tâm” với người thầy như một quy luật bất di bất dịch. Yêu nghề, ham muốn cống hiến cho nghề, tận tụy với nghề, tất cả đều xuất phát từ cái “tâm” của người thầy. Nghề giáo ví như người mẹ, nuôi nấng những đứa con trưởng thành, chạm đến những miền đất mới, mỉm cười và lặng lẽ nhìn đôi chân con vươn đến nơi địa đầu Tổ quốc, dang đôi tay ôm đất Mẹ vào lòng, nguyện hi sinh thân mình cho đất nước, cho dân tộc Việt. Như L.N.Tonxtoi từng nói: “Để đạt được thành tích trong công tác, người thầy giáo phải có một phẩm chất - đó là tình yêu. Người thầy giáo có tình yêu trong công việc là đủ cho họ trở thành người giáo viên tốt.” Tình yêu nghề, nhiệt huyết dành cho nghề, cái “tâm” trong lành, ngát hương đều dành cho nghề là điều ta cảm nhận được từ những người thầy ấy. Mỗi bài giảng, mỗi lần thảo luận, mỗi khi một vụ án, một vấn đề chuyên môn được đưa ra, người thầy đặt vào đó tâm huyết của mình sao cho sinh viên có thể hiểu một cách thấu đáo, tường tận. Vậy nên không chỉ yêu nghiệp làm giáo, bản thân người thầy dạy nghiệp vụ luôn cố gắng tu dưỡng đạo đức, trau dồi kiến thức chuyên ngành mình giảng dạy, tìm ra những phương pháp học tập mới, khiến chữ “tâm” không chỉ đơn giản là một chữ “tâm” về mặt tinh thần mà vượt ra xa hơn, nhiều ý nghĩa hơn.

Từ cái tâm đó mà làm cho chúng tôi những người giáo viên nghiệp vụ dưới mái Trường

đại học Cảnh sát nhân dân đeo ba lô và chạm vào thực tiễn “cùng ăn, cùng ở, cùng làm” với nhân dân, đối mặt với biết bao khó khăn gian khổ với cuộc chiến không khoan nhượng trước tội phạm. Để đúc kết tích lũy những kinh nghiệm, những bài học thực tiễn... cùng với đồng đội, đồng chí trao đổi thành những bài học hay để giúp từng thế hệ học viên các khóa nâng cao được vốn kĩ năng từ khi ngồi trên ghế nhà trường để không bỏ ngỡ quá lớn khi va chạm thực tế. Xã hội muôn màu muôn vẻ, cuộc sống muôn vẻ muôn màu, sự cám dỗ, cạm bẫy giành cho mỗi người chiến sỹ công an nói chung và người giáo viên nghiệp vụ nói riêng là không hề nhỏ và để vượt qua những điều đó thì suy cho cùng thành hay bại đều do kiên định của chữ tâm.

Cứ như thế, theo dòng thời gian, những mái tóc điểm bạc cùng năm tháng, như những hạt bụi phấn rơi trên vai áo người thầy, hằn sâu những nỗi âu lo cho mỗi thế hệ sinh viên. Dạy học không chỉ đơn giản là truyền đạt kiến thức mà còn là dạy làm người. Một người thầy có tâm luôn mong mỗi mỗi thế hệ học trò trở thành những con người đúng nghĩa. Và với một người thầy áo xanh, hành trình đưa những học viên cảnh sát đến với tương lai của người chiến sỹ công an thực thụ là cả một quá trình đòi hỏi sự tận tâm hết mình. Phải làm sao để sinh viên am hiểu về đời sống nhân dân, tinh thông pháp luật, giỏi về chuyên môn phục vụ quá trình công tác. Phải làm sao để dân tin, dân yêu, dân hiểu. Phải làm sao để giữ vững lý tưởng “Sống, chiến đấu và bảo vệ Tổ quốc”. Những điều ấy chảy xiết trong lòng người thầy, cuộn lên như những con sóng xô bờ cát trắng giữa biển rộng mênh mang...

Tất cả chỉ có thể giải đáp bằng chữ “tâm”. Bởi tự trong đáy lòng của một người làm nghề giáo cái “tâm” được nuôi dưỡng từng ngày, từng giờ, từng phút giây. Truyền đạt kiến thức mình có,

đưa đến cho các thế hệ học viên những gì tâm huyết của một đời làm thầy như dòng chảy không bao giờ dứt trong suy nghĩ, nguyện vọng của một người làm nghề giáo. Dù giản đơn thế thôi nhưng để lại cho ta bao giá trị của cuộc sống, cho ta thêm tự hào khi được vinh danh - những người thầy lực lượng vũ trang.

“Lặng xuôi năm tháng êm trôi
Con đò kể chuyện một thời rất xưa
Rằng người chèo chống đón đưa
Mặc cho bụi phấn giữa trưa rơi nhiều...” ■

P.C.T

NGHĨ VỀ THẦY...

Tiếp theo trang 22

quy định điều lệnh Công an nhân dân, và mỗi người thầy đứng lớp là một nhà tổ chức quản lý. Nếu tổ chức quản lý không tốt thì kết quả dạy học không cao, do đó yêu cầu đào tạo không đạt được như mong muốn. Vì vậy đòi hỏi người thầy giáo Công an phải có chuyên môn giỏi, đồng thời phải là nhà tổ chức tài ba, vì ngoài giờ học bắt buộc trên lớp thì các khâu còn lại của quá trình dạy học được quyết định bởi tài tổ chức, quản lý của người giáo viên, thể hiện ở rất nhiều lĩnh vực như quản lý về nội dung, thời gian, biết giao việc, kiểm tra kết quả của học viên, sinh viên. Tóm lại, người thầy giáo có tài tổ chức, quản lý trong quá trình dạy học sẽ là yếu tố quyết định để “biến quá trình đào tạo thành quá trình tự đào tạo” trong các trường Công an nhân dân.

Mỗi thầy, cô giáo Trường Đại học Cảnh sát nhân dân cần thi đua, nỗ lực phấn đấu hơn nữa để đạt được chức danh cao nhất, đồng thời, thực hiện nghiêm chủ trương của Đảng ủy theo khẩu hiệu “kỷ cương, tình thương, trách nhiệm”, nhằm góp phần xây dựng Trường Đại học Cảnh sát nhân dân ngày càng vững mạnh. ■

C.V.C

Tự hào như thầy cô - người chiến sỹ văn hóa

✎ Lê Thị Quỳnh* - ✎ Đoàn Trường Càng**
*Cán bộ Phòng QLĐT - Trường Đại học CSND
**Cán bộ Phòng QLHV - Trường Đại học CSND

Trong một lần đến thăm Trường Đại học sư phạm Hà Nội vào tháng 10 năm 1964, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã từng nói: “Còn gì vẻ vang hơn nghề đào tạo thế hệ sau này tích cực góp phần xây dựng chủ nghĩa xã hội và chủ nghĩa cộng sản. Người thầy tốt - thầy giáo xứng đáng là thầy giáo - là người vẻ vang nhất dù là tên tuổi không được đăng trên báo, không được hưởng huân chương, những người thầy giáo tốt là những người anh hùng vô danh”. Lời Bác nói như là chân lý về những con người làm “*cái nghề cao quý nhất trong những nghề cao quý*”. Những con người ấy với lòng nhiệt huyết, đam mê, tình yêu người vẫn đang từng ngày lặng lẽ mang sức mình đóng góp cho sự nghiệp giáo dục nước nhà, ước mơ cho thế hệ trẻ mai này “*bước tới đài vinh quang để sánh vai với các cường quốc năm châu*”. Những con người mà dân tộc Việt Nam ta trải qua ngàn năm

văn hiến vẫn luôn trọng vọng, thành kính, gọi họ là thầy, là cô - người chiến sỹ trên mặt trận văn hóa, bằng vô vàn niềm tin yêu, kính trọng.

Là “*người chiến sỹ văn hóa*”, họ hoàn toàn có quyền để tự hào về mình, tự hào về sự nghiệp “*trông người*” đã chọn, về những gì tinh hoa đã gây dựng nên cho bao thế hệ. Bởi vì, trong mọi thời đại nào đi nữa, nghề dạy học đều được coi là nghề cao quý, thiêng liêng, người làm nghề dạy học vì thế cũng được tôn vinh, ca ngợi. Đó như là ngọn đuốc sống mãnh liệt, dẫn đường cho những trí tuệ Việt đến gần với văn minh nhân loại. Nhờ đó mà tiếng kiêu hùng của lịch sử cha ông dựng nước, cùng bao nét văn hóa mang đậm bản sắc dân tộc, ý chí vươn lên tự lực tự cường, qua ngàn năm đô hộ giặc Tàu, trăm năm đô hộ giặc Tây, vẫn luôn thắp sáng trong tâm khảm của mỗi con dân đất Việt. Đây cũng là lẽ thường tình mà chúng ta có thể nhìn thấy xuyên suốt chiều dài lịch sử cho đến ngày nay.

Từ trong xã hội phong kiến xưa, người thầy đã được nhắc đến như là chuẩn mực, là hình mẫu để vươn tới. Luật Hồng Đức dưới thời vua Lê Thánh Tông ghi rõ “*Thầy trước tiên phải ngay mình để làm gương cho học trò*”. Điều đó cho thấy, người thầy đồ xưa như là một tấm gương sáng về trí tuệ, nhân cách, đạo đức. Họ không chỉ là những bậc quân sư cho nhân dân lao động thời ấy, mà còn là nơi để gửi gắm đức tin về lẽ phải và công bằng trong xã hội. Hay

qua những quan niệm dân gian “*Cơm cha, áo mẹ, chữ thầy*”, “*Quân, sư, phụ*” cũng phần nào minh chứng một lẽ, công sức dạy dỗ, vun đắp cho con nên người của bậc làm thầy nào đâu thua kém với công ơn sinh thành của bậc mẹ cha, chính vì thế cha ông ta đã luôn biết ơn, tôn vinh công lao to lớn đó.

Cũng từ trong lòng xã hội ngàn năm về trước, đã sinh ra những người thầy ưu tú, với tài đức vẹn toàn, cốt cách thanh cao, sẵn sàng từ bỏ mọi lợi ích, căm dỗ chốn quan trường để lui về dạy học. Đó là những cái tên lừng lẫy một thời như Chu Văn An, Nguyễn Bình Khiêm, La sơn Phu tử Nguyễn Thiếp,... vẫn được lưu truyền qua từng trang sử sách. Những con người anh minh ấy đều chung một con đường, chung một đức tin và lẽ sống, đã không chọn nghề gì hơn ngoài dạy học. Có lẽ vì họ đã sớm hiểu được rằng “*Hiên tài là nguyên khí quốc gia*”, nên chẳng mong gì hơn ngoài việc được tự mình ươm hạt mầm xanh cho tương lai nước Nam, để từ hạt mầm ấy sẽ trở thành nhân tài kiến thiết quốc gia hưng thịnh.

Đến thế kỉ XX, đất nước ta lại đối đầu với muôn vàn thử thách trước âm mưu thôn tính của đế quốc - thực dân. Cách mạng tháng Tám thành công, cũng là lúc chúng ta đang trong tình thế “*ngàn cân treo sợi tóc*”, phải đối đầu với ba thứ giặc “*giặc đói, giặc dốt và giặc ngoại xâm*”, mà giặc dốt là thứ giặc nội xâm vô cùng nguy hiểm. Chủ tịch Hồ Chí Minh nhấn mạnh: “*Diệt giặc dốt như diệt giặc Pháp, dốt nát cũng là tên địch*”. Vì vậy, vấn đề cấp thiết đặt ra là phải nhanh chóng tiêu diệt loại giặc này. Cho nên, vai trò của những người làm công tác giáo dục, những người dạy chữ càng quan trọng hơn lúc nào hết. Giờ đây, họ vừa phải cùng nhân dân đứng lên vì Tổ quốc, vừa tiếp tục sứ mệnh cách mạng, từng bước đưa ánh sáng văn hóa cho dân tộc. Trong những năm

tháng tháng trăm đó của lịch sử, những nhà giáo Việt Nam không còn chỉ là người chiến sỹ trên mặt trận tư tưởng, văn hóa, mà còn là người chiến sỹ cách mạng trên sa trường, dưới chiến hào dân quân. Thấm nhuần tình yêu Tổ quốc, lớp lớp nhà giáo, với ý chí của tuổi trẻ, đã lên đường theo tiếng gọi của lý tưởng cách mạng cao đẹp, theo con đường đấu tranh bảo vệ độc lập dân tộc của Đảng. Cùng với người đồng chí, đồng nghiệp nơi tiền tuyến, người thầy ở lại hậu phương, vẫn hăng say cùng Đảng và Nhà nước, cùng nhân dân nỗ lực đẩy lui bóng tối của chính sách ngu dân trước đây từ chế độ thực dân - phong kiến, nhen nhóm mơ ước lý tưởng cho bao thế hệ đàn em về một Việt Nam ngày mai tươi sáng. Chúng ta làm sao quên hình ảnh quen thuộc một thời về những người thầy dưới lớp học tranh tre, nứa lá, nằm khuất trong rừng, vẫn say sưa bên từng bài giảng trong phong trào Bình dân học vụ. Hay người thầy cùng học trò đi sơ tán, đào hầm mở lớp để cho con trẻ bi bô i - tờ... Dù vất vả là thế, gian nan là thế, nhưng những trái tim, tâm hồn nhiệt huyết, yêu nghề vẫn kiên cường trên mặt trận văn hóa. Nhờ đó mà “*Trong hoàn cảnh cả nước có chiến tranh, sự nghiệp giáo dục của nước ta vẫn phát triển nhanh, mạnh hơn bao giờ hết*”.

Chiến tranh qua đi, đất nước hòa bình, non sông thu về một mối, và hình ảnh các thầy, các cô trong suy nghĩ của mọi người vẫn vô cùng đẹp đẽ cả trong ánh mắt của học sinh cũng như cha mẹ các em. Vì lẽ đó, thế hệ học sinh học hết phổ thông trong nhiều năm liền sau giải phóng phần lớn đều thi vào các trường sư phạm, cháy bỏng khát vọng với nghề. Những nhà giáo trẻ, dưới ánh sáng của tư tưởng Hồ Chí Minh, cùng lý tưởng của người thanh niên cách mạng, sẵn sàng đặt bước chân mình lên mọi nẻo đường của Tổ quốc, chẳng quản ngại ở nhà tranh vách nứa, trèo đèo, lội suối,

đến tận những vùng sâu, vùng xa, vùng biên giới, hải đảo vận động từng học sinh đến lớp, ngày đêm bám trụ điểm trường, lớp học, miệt mài gieo mầm con chữ lên vùng non cao. Những gì họ dựng nên thực sự là “công trình” vĩ đại của đức, tâm, tài, mở ra con đường đến trường cho các em thêm rộng hơn, mỗi bước đến văn minh của đồng bào thêm vững chãi.

Bước vào thời kì đổi mới, đất nước ta đang trên con đường tiến lên xã hội chủ nghĩa, thì những mặt trái của cơ chế thị trường, ảnh hưởng tiêu cực xã hội từ lối sống phương Tây, sự tha hóa bởi sức mạnh của đồng tiền đến nhân cách con người đang ngày một tác động đa chiều đến thế hệ trẻ. Do đó, nhiệm vụ của người thầy ngày nay, không chỉ là truyền đạt tri thức khoa học của loài người, mà còn phải định hướng cho học trò nhân cách con người xã hội chủ nghĩa, góp phần xây dựng thắng lợi chủ nghĩa xã hội mà Đảng và Bác Hồ đã dẫn lối. Bên cạnh những con số, nét chữ, họ còn phải gieo vào những mầm xanh ấy niềm tự hào bốn ngàn năm máu và hoa, tinh hoa văn hóa dân tộc, hướng thế hệ trẻ đến cái “chân, thiện, mỹ” đích thực thì họ mới có thể tiếp bước cha anh dựng nên nước Việt ngày càng hùng mạnh. Sự nghiệp giáo dục và vai trò của người thầy cũng ngày càng được Nhà nước nâng tầm quan trọng để đáp ứng nhu cầu giáo dục của thời đại. Không ít những phong trào, cuộc vận động trong thời gian qua đã nhận được sự ủng hộ tích cực từ xã hội cũng như những người trong nghề, nhằm nâng cao hơn nữa vị trí của nghề giáo thời hiện đại, như “Nói không với bệnh thành tích và tiêu cực trong thi cử”, “Mỗi thầy giáo, cô giáo là một tấm gương sáng về tinh thần học tập và sáng tạo”, “Xây dựng trường học thân thiện, học sinh tích cực”... Để những phong trào này trở nên thiết thực, có ý nghĩa, các thầy cô luôn phải vừa hồng vừa chuyên, là tấm gương cho các thế hệ

học trò noi theo. Trong những ngày tháng 11 này, cả xã hội đang hân hoan hướng về ngày Hiến chương của các nhà giáo Việt Nam. Lại bao thế hệ học sinh cùng nhau nhớ về công ơn của người lái đò đưa khách qua sông, bằng tình cảm chân thành, bằng thành quả mà nhờ có những người thầy người cô ấy vun đắp. Đó âu cũng là điểm tựa tinh thần tiếp thêm động lực để thầy cô ngày càng gắn bó, tha thiết với nghề. Vang đâu đây, âm hưởng những câu hát nổi tiếng của Nhạc sĩ Hoàng Vân như một sự đúc kết trọng vẹn hình ảnh sinh động về người nhà giáo:

*“Như chim bay về khắp miền, em lên đường
Tung bay xa nhiều thế hệ cháu Bác Hồ
Tự hào như em người chiến sĩ văn hóa
Lớn lên trong chiếc nôi quê hương Việt
Nam...”*

*Tuổi trẻ bên em là tương lai Tổ quốc
Lớn lên trong chiếc nôi quê hương Việt
Nam”.* ■

L.T.Q - Đ.T.C

MÀU ÁO XANH...

Tiếp theo trang 33

hơn trong suy nghĩ, hoàn thiện bản thân mình để trưởng thành trong cuộc sống. Tình yêu ngành và sự lựa chọn làm người một người giáo viên Công an đã là động lực trong sự phấn đấu của một con người, màu áo xanh quyện trong dòng phấn trắng, người chiến sĩ với tên gọi người Thầy thực là sự kết hợp lạ thường song thật là tuyệt vời biết mấy khi tình cảm đó luôn sôi sục và lớn mãi trong trái tim của mỗi con người, góp phần xây dựng nên hình ảnh người Công an cách mệnh trong lòng nhân dân, vững bước trên con đường tiến lên xã hội chủ nghĩa, giữ vững nền an ninh trật tự của đất nước, bảo vệ cuộc sống bình yên và hạnh phúc của nhân dân. ■

N.C.T

Nhà giáo Công an nhân dân và những công trình đang xây dựng

✎ Lê Thị Hằng

Sinh viên Khoa QLHC D23S

*Một sớm người về
Vạt áo xanh in hình sao tổ quốc
Con đường dài mặc gian lao vẫn bước
Xây những công trình tri thức nay và mai sau
Họ đã sống và tiếp bước cùng nhau
Người nhà giáo công an nhân dân
Cháy ước mơ khai sáng những bàn tay về
quốc
Ánh thái dương tỏa sáng về phía trước
Rèn đức luyện tài xây tượng đài người lính
của lòng dân*

Thi thoảng trong hồi ức của tôi vẫn hiện ra thấp thoáng một bóng dáng ai đi về trong mưa. Là thầy tôi của ngày xưa. Sài Gòn vào mùa bằng những cơn mưa trắng trời xối xả. Một bông hoa trắng bé xíu xiêu nhẹ rơi xuống nằm an nhiên trên vũng nước đọng. Tôi ngắm nghía thiên thần nhỏ mà lòng như muốn thốt lên về cuộc tương ngộ kì thú, không nở hắt vũng nước đọng như chực trĩu ướt gấu quần, lòng thên thang. Những bông hoa kia trong sáng và thuần khiết như tấm lòng của những người thầy đã đi ngang cuộc đời tôi ngày ấy. Đôi khi như lúc này tôi gói ghém lại những băng quơ của tuổi trẻ. Tháng mười một chạm ngưỡng như một sự gặp gỡ. Ngoài kia trời vẫn gió mưa. Nhưng có hề chi, vì những bông hoa trắng muốt vẫn dịu dàng rót xuống đời. Bạn có thấy không?

Tôi nghĩ đến những người thầy, những cô giáo ngày xưa của mình, những người nghiêm khắc, những người dịu hiền, những người đã khuất, những người đã đi xa, những người

tôi thoáng được gặp lại và cả những người tôi chưa một lần chợt nhớ trong cuộc sống đầy thử thách của mình. Tôi vẫn luôn thầm cảm ơn họ - những người đưa đò cần mẫn lặng lẽ trên dòng sông tri thức. Không phải vô cớ mà nói “dưới ánh mặt trời không có nghề nào cao quý hơn nghề dạy học” và nhà giáo họ đã nâng niu dịu dặt những gương mặt học trò với suy nghĩ “Không thể trồng cây ở những nơi thiếu ánh sáng, cũng không thể nuôi dạy trẻ với chút ít nhiệt tình”

Tôi chợt nhớ đến lời của mẹ ru ngày nào:

*“Sang sông phải bắc cầu Kiều
Muốn con hay chữ thì yêu lấy Thầy”*

Mặc cho thời gian vẫn vận động không ngừng, những chiếc cầu kiều ngày đêm vẫn bắc “Dòng sông chữ nghĩa” nối liền bao thế hệ con người, những chân trời tri thức vẫn được khai phá. Nhịp cầu nhân lễ nghĩa trí tín vẫn đứng vững và hoàn thiện nhân cách những con người trẻ tuổi, trẻ lòng. Tôi mong sao ai cũng có thể trân trọng điều đó để tìm lại được những khoảnh khắc tinh khôi của đời người.

Tôi được biết đến những người thầy thật mạnh mẽ trong bộ cảnh phục mới. Màu xanh của áo, màu đỏ cầu vai với những ánh sao đặt lên đôi vai của người những trọng trách thiêng liêng và cao cả. Lần đầu tiên, họ vừa là thầy là đồng chí là anh cả dẫn đường cho chúng tôi. Sức sống mà họ truyền lại rèn nên những thanh bảo kiếm của Đảng đầy mạnh mẽ và kiêu hãnh như sự trở dậy quật cường của những ngọn

phi lao. Ngày ấy hoài bão gọi tôi bước thật nhanh trước những sự đổi thay chóng vánh của cuộc đời. Nhắm mắt rồi mở mắt sau những đêm dài cố gắng, màu áo xanh Công an nhân dân trước kia chỉ là mơ ước giờ trở nên thật gần gũi. Tôi được biết đến những người thầy, người cô, nghiêm nghị nhưng ẩn dấu sự dịu dàng. Họ đã tạo nên những công trình trong lòng dân từ những nền móng mà nơi đó sự nhiệt huyết của người nhà giáo Công an nhân dân cháy lên một cách mãnh liệt nhất.

Nhân dân ta thường nói: “Nhất tự vi sư bán tự vi sư”, “không thầy đố mày làm nên và người thầy được kính ngang hàng với cha mẹ “Công cha, nghĩa mẹ ơn thầy”. Truyền thống tôn sư trọng đạo đó đã ăn sâu vào nếp sống của người Việt Nam. Tình cảm thiêng liêng đó xuất phát từ đạo đức, tri thức và nhân cách sáng ngời của bậc thầy từ thế hệ này sang thế hệ khác. Đánh giá về vai trò của người thầy, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã nói rằng: “Các thầy cô giáo là những chiến sĩ vô danh”, Người còn khẳng định: “Không có thầy giáo thì không có giáo dục, không có giáo dục thì không có cán bộ, không có cán bộ thì nói gì đến kinh tế, văn hóa”. Đây là cơ sở lý luận và thực tiễn quan trọng để đánh giá đúng vai trò của nhà giáo Công an nhân dân trong quá trình đào tạo nhân tài cho đất nước.

Nghề nhà giáo tỏa ánh hào quang dưới mặt trời như một sự ngưỡng vọng của muôn loài, muôn việc. Những anh hùng vô danh hay những con người đã một lần được nhắc đến, bên trang giáo án và đạo đức nghề nghiệp, họ đã thổi từng ngọn lửa vào học trò mình để rồi lớp lớp lớn lên, đi bất cứ những ngõ ngách để bảo vệ vùng bình yên của Tổ Quốc.

Khi đã chạm tay vào ước mơ trở thành một chiến sĩ Công an, tôi hiểu rõ hơn sự cao quý trong nhân cách và sự nghiệp giảng dạy của người thầy giáo Công an nhân dân. Ngoài tình thiêng liêng cao quý của tình thầy trò, giữa thầy

giáo và học viên – họ còn là đồng chí, anh em trong sự nghiệp đấu tranh giữ gìn an ninh Tổ quốc. Người thầy giáo đứng trên bục giảng, người thầy giáo quản lý học viên khi đứng trước học viên luôn có một trái tim đầy nhiệt huyết, bản lĩnh vững vàng, tinh thông nghiệp vụ, những cách nhìn của thế hệ người thầy giáo Công an thật đáng ngưỡng mộ.

Một năm sinh sống và rèn luyện dưới mái trường này - Trường Đại học Cảnh Sát nhân dân, một năm chiêm nghiệm và đặt những viên gạch đầu tiên cho công trình đào tạo sĩ quan tương lai. Tôi đã từng gặp gỡ nhiều nhà giáo, họ - có những người tóc đã điểm hai màu mưa nắng, cũng có người trẻ trung sôi động như một cơn gió mạnh. Hình ảnh người thầy giáo càng in sâu vào tiềm thức của chúng tôi. Bờ ngõ trước môi trường sinh hoạt và học tập theo nề nếp, rèn luyện nghiêm ngặt, chặt chẽ của lực lượng vũ trang, sự quản lý của người thầy quản sinh phút đầu làm chúng tôi nao núng. Họ không đứng trên bục giảng nhưng họ đã cầm phấn và viết lên trong từng suy nghĩ của học viên “phải sống sao cho tốt, cho phải, cho đúng”. Thầy dạy cho chúng tôi phong cách sống chỉ có ở những người chiến sĩ công an, sống phải có lí tưởng, sống có ích và biết cống hiến, chấp hành nghiêm Điều lệnh Công an nhân dân, chủ trương đường lối của Đảng và Nhà nước, trở thành những công dân mẫu mực, những tấm gương sáng cho người khác noi theo. Gôlôbôlin đã từng nói rằng:

“Nếu người kỹ sư vui mừng nhìn thấy cây cầu mà mình vừa mới xây xong, người nông dân mỉm cười nhìn đồng lúa mình vừa mới trồng, thì người giáo viên vui sướng khi nhìn thấy học sinh đang trưởng thành, lớn lên”.

Đúng vậy, hơn 38 năm dưới mái trường này, bàn tay của những người nhà giáo đã nâng niu, dìu dắt biết bao thế hệ. Hôm nay và mai sau, họ đã có những người ra đi và những người ở lại.

Còn lại giữa đời những cống hiến thầm lặng mà Người thầy đã xây dựng. Đôi lần tôi bắt gặp ánh mắt xa xăm của một sinh viên trường bạn Tôn Đức Thắng dõi nhìn từ phía nhà cao tầng. Cả sân trường với hơn hai nghìn chiến sĩ có hăng say luyện tập. Mặc nắng, mặc gió, giọt mồ hôi của thầy đã rơi, học viên cũng đuối trước sự khắc nghiệt của thời tiết. Song, niềm kiêu hãnh của một người lính đã thôi thúc và mách bảo rằng đây là cách để ta được hoàn thiện, thao trường đổ mồ hôi, chiến trường bớt đổ máu. Và cứ thế, ngày lại ngày, khoảng cách giữa thầy và trò dưới mái Trường Đại học Cảnh sát nhân dân đã xích lại gần gũi, ấm áp như tia nắng nhẹ. Nếu cha mẹ cho tôi sự sống thì chính thầy giáo đã cho tôi phương cách sống đàng hoàng, tử tế.

Trên giảng đường, thầy đã truyền cho chúng tôi những bài học về đạo đức làm người, kiến thức nghiệp vụ, kinh nghiệm thực tiễn quý giá, giác ngộ lí tưởng cách mạng, học tập và làm theo tấm gương đạo đức Hồ Chí Minh. Phấn đã rơi theo thời gian làm tuổi thanh xuân của thầy nhăn nheo cùng nỗi trăn trở. Động lực trong đó là một nỗi niềm ưu tư về cuộc sống, về tương lai của những thế hệ học viên. Chẳng ai nhận ra được sự thay đổi đó cho đến khi trưởng thành thực sự. Đào tạo một chiến sĩ vừa hồng vừa chuyên, những con người mai này là niềm tin, chỗ dựa của nhân dân là điều mà bất kể người thầy giáo Công an nhân dân luôn mong mỏi. Trong ánh mắt thầy luôn ánh lên một niềm tin yêu mãnh liệt, niềm tin vào thế hệ học trò đang lớn mạnh, những mầm xanh vệ quốc tương lai đang ngập tràn sức sống.

Trên thao trường và trên giảng đường, họ là những chiến sĩ đã cầm cân nảy mực, truyền lại tri thức và cảm hứng cho bao thế hệ. William A. Warrd đã nói *“Người thầy trung bình chỉ biết nói, người thầy giỏi biết giải thích, người thầy xuất chúng biết minh họa, người thầy vĩ đại biết cách truyền cảm hứng”*. Chúng tôi đang thấm

thấu từng lời dạy của thầy và chợt nhận ra những lo toan bộn bề đằng sau cuộc sống của họ. Tuổi trẻ đi ngang qua cuộc đời chỉ trong một khoảnh khắc nhỏ nhoi, nếu vội vàng mà đánh mất thì thật đáng tiếc. Tại đây, người thầy giáo Công an nhân dân đã làm tròn trọng trách nặng nề của một người thầy, một chiến sĩ.

Chúng tôi được chọn lọc từ nhiều vạn người, và giữa cái thời bên lề tuổi trẻ, ước muốn trở thành sĩ quân tương lai, giúp dân, giúp nước đang ngày càng trở dậy. Hãy biến những cái không thể thành có thể để xứng đáng về những gì mà người thầy đã trao tặng. Đã có bao tri ân nhà giáo đi qua, hôm nay, tháng mười một lại chạm ngõ theo vòng quay của tạo hóa. Tôi gói ghém lại hình ảnh của người thầy ngày xưa, ngọn gió mới đang ủa về dưới mái trường này đã ngấm vào da thịt. Mái Trường Đại học Cảnh sát nhân dân đã từng bước hoàn thiện tôi. Chúng tôi trưởng thành hơn mỗi ngày cùng lời dạy của người thầy. Lúc này, trái tim tôi chỉ biết đập nhanh hơn một chút, để trải nghiệm, để bắt đầu một thời tuổi trẻ đang phấp phồng những hoài bão và sức sống. Nhân ngày kỉ niệm Nhà Giáo Việt Nam, xin gửi tới những người thầy giáo, cô giáo trong sự nghiệp đào tạo học viên Công an nhân dân nói chung và thầy cô Trường Đại học Cảnh sát nhân dân nói riêng lời tri ân chân thành nhất. Những người tôi đã gặp, những người đã dạy và cả những người tôi chưa một lần biết đến. Họ mãi mãi là hình mẫu cho tuổi trẻ noi theo, trên chặng đường chinh phục những bão dông của đời người, nhờ họ mà chúng tôi biết cống hiến vì nhân dân nhiều hơn. Người nhà giáo Công an nhân dân, họ đang xây dựng những công trình vĩ đại giữa cuộc sống, công trình không xi-măng, gạch đá mà chính là người chiến sĩ Công an nhân dân vì nước quên thân, vì dân phục vụ, vươn mình tỏa sáng sừng sững, hiên ngang giữa đời. ■

L.T.H

TÂM SỰ NHỮNG ĐỨA HỌC TRÒ CŨ

✎ **Trần Ngọc Tân**

Sinh viên CSMT-D22 - Trường Đại học CSND

“Khi tóc thầy bạc tóc em vẫn còn xanh, khi tóc thầy bạc trắng chúng em đã khôn lớn rồi”. Lời bài hát vang lên trong tâm hồn của mỗi người. Khi chúng ta được sinh ra, cha mẹ cho chúng ta hình hài, công ơn sinh thành nuôi dưỡng thì thầy cô chính là người cha, người mẹ thứ hai, là những người mang lại cho ta những dòng sữa ngọt tri thức, chấp cánh cho chúng ta bước vào ngưỡng cửa của cuộc đời. Tháng mười một đã đến và một dịp 20/11 nữa lại về, chắc hẳn mỗi người trong chúng ta ai cũng có những sự chuẩn bị để tri ân thầy cô của mình vào dịp đặc biệt này. Và cũng nhân dịp đặc biệt này, cho chúng em xin được bày tỏ lòng mình, được nói lên những tâm tư, suy nghĩ của mình về thầy cô.

“Không thầy đố mày làm nên”, chúng em

như những con chim bé nhỏ còn thầy cô chính là những người chấp đôi cánh cho chúng em bay vào cuộc đời. Dù có đi hết chặng đường cuộc đời đi chẳng nữa thì chúng em vẫn chưa đi hết những lời mà thầy cô chỉ dạy. Chúng em có được những thành công, được bước trên đỉnh vinh quang cũng như trưởng thành như ngày hôm nay đó chính là nhờ công ơn của thầy cô, những người nâng bước chúng em trên từng bậc thang, là nhờ đôi tay không bao giờ mệt mỏi của thầy cô. Từ khi chúng ta còn là những cô bé, cậu bé bỡ ngỡ cắp sách đến trường đến khi trưởng thành đâu đâu cũng thấy bóng dáng của thầy cô. Thầy cô uốn nắn cho chúng em từng nét chữ, từng câu văn, đến cách ăn nói, đạo lý làm người. Ấy vậy mà, có đôi lúc chúng em lại trách khi thầy cô phạt chúng em bởi vì sự nghịch ngợm, vì những con điểm kém nhưng đâu biết rằng thầy cô làm vậy là để tốt cho chúng em, giúp chúng em trưởng thành.

Ôi! Thật bao la tình thầy! Chúng em đâu biết rằng đằng sau những bài giảng hay đó là những tối khuya mà thầy cô đã thức để chuẩn bị, bóng dáng thầy cặm cuội dưới bóng đèn leo lắt. Trên bục giảng, với giọng nói trầm bổng, ấm áp, thầy cô vẫn ngày ngày mang đến cho chúng em những điều lý thú của cuộc sống, thầy cô dạy cho chúng em về đạo lý làm

người, lòng bao dung, tình yêu quê hương đất nước... Chúng em sẽ luôn khắc ghi những lời dạy bảo quý giá của thầy cô, những tri thức đó là hành trang mà chúng em sẽ mang theo đến hết cuộc đời.

Nghề dạy học được vinh danh là “Nghề cao quý nhất trong những ngày cao quý”, thầy cô chính là những “kỹ sư tâm hồn”, những con người âm thầm mà vĩ đại nhất. Công việc của thầy cô thầm lặng mà ý nghĩa biết bao, thầm lặng trên bục giảng và giản dị giữa đời thường. Những tri thức mà thầy cô mang lại cho chúng em chính là những hạt giống mà thầy cô ươm mầm trong trái tim mỗi chúng em. Rồi mai sau, những hạt giống ấy có đơm hoa kết quả, quả có chín ngọt lành hay không chính là nhờ sự vun đắp của thầy cô.

Thời gian trôi qua như dòng nước, không bao giờ trở lại, thầy cô như những người lái đò chở hết bao lớp học trò này đến học trò khác đến bến bờ tương lai, chắp lên cho chúng em những đôi cánh để bay vào biển lớn cuộc đời. Nhưng mấy ai qua sông rồi trở lại thăm người lái đò xưa? Nhưng thầy cô không hề bận tâm đến điều ấy, bởi vì được nhìn thấy chúng em trưởng thành, khôn lớn, trở thành những con người có ích cho đất nước chính là niềm hạnh phúc lớn nhất của thầy cô. Cho nên, mỗi người chúng ta phải cố gắng chăm ngoan, học giỏi phải làm sao cho xứng đáng với công lao dạy dỗ và niềm tin của thầy cô đối với thầy cô.

Lại một dịp 20/11 nữa lại về, chúng em xin gửi đến thầy cô những lời chúc tốt đẹp, những bó hoa tươi thắm nhất. Hướng về thầy cô với tấm lòng thành kính nhất, lòng biết ơn sâu sắc nhất, những học trò ngày hôm qua và ngày hôm nay đã, đang và sẽ luôn khắc sâu những lời thầy cô dạy bảo, luôn khắc ghi đạo lý: “Uống nước nhớ nguồn - Tôn sư trọng đạo”. ■

T.N.T

TRƯỞNG THÀNH...

*Rì rào cơn gió cao nguyên
Đã quỳ thơm nước như xuyên tâm hồn
Bước đi mà dạ bồn chồn
Khuất trong tâm mắt bản Đôn xa dần*

*Đại học Cảnh sát nhân dân
Viết ra 6 chữ lân lân cõi lòng
Đây rồi đã thỏa ước mong
Thành người chiến sĩ góp công cho đời*

*Tây nguyên nắng vẫn rạng ngời
Sài thành bất chợt mưa rơi lạnh lùng
Gian nan quyết chẳng ngại ngần
Luyện tài rèn đức để cùng vươn lên*

*Năm năm đèn sách chẳng quên
Bao người đồng đội kẻ bên ân cần
Nhớ về một thoáng băng khuâng
Cùng vì nhiệm vụ ta phân đôi đường*

*Tôi thì ở lại mái trường
Bạn hiền về với quê hương thuở nào
Trèo non vượt thác là bao
Cùng nhau cống hiến, cùng nhau giúp đời
Khó khăn ta cũng một lời
Bạn thì góp sức cho đời kì cương
Nơi này trách nhiệm tình thương
Tôi trông nên những khu vườn tài nhân./.*

Lê Chiến Thắng
Phòng CTĐ, CTCT, CTQC - Trường Đại học CSND